

1990 ஏப்ரல் 24]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இங்கு எடுத்துக்கொள்ள முடியாத சூழ்நிலையில், இந்தப் பிரச்சினையின் அவசர முக்கியத்துவம் கருதி, இந்த அறிவிப்பைச் செய்கின்றேன். இந்த வீட்டினுடைய சொந்தக்காரர் ஏற்கெனவே இறந்துவிட்ட காரணத்தினால், பிள்ளையற்ற சொத்து என்ற முறையில், வளர்ப்பு மகன் ஒருவன் இந்த வீட்டைப்பெற்று, பழுது பார்க்காது இருந்துவிட்ட காரணத்தால் அது இடிந்து விழுந்து இத்தகைய விபத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த இடத்தில் மாண்டுவிட்ட 9 வயது நிரம்பிய சங்கீதா, 8 வயது நிரம்பிய அஜீமா, 7 வயது நிரம்பிய சித்திக் ஆகிய இந்த 3 குழந்தைகளின் சாவுக்காக அந்தக் குடும்பத்திற்குத் தலா 5 ஆயிரம் ரூபாய் வீதம் 15 ஆயிரம் ரூபாய் அரசின் சார்பாக வழங்கப்படுகிறது. காய முற்ற கைரூன், வகிலா பானு, நபீசா, ரமேஷ், வசந்தா, கவுரி ஆகியவர்களுக்கு சிகிச்சை செலவுக்காக தலா 500 ரூபாய் வீதம் 3 ஆயிரம் ரூபாய் அரசின் சார்பில் வழங்கப்படுகிறது(குறுக்கீடுகள்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. எஸ்.டி. உகம்சந்த் அவர்களும், திரு. ஆர். சிங்காரம் அவர்களும் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் தந்திருப்பதாக நம்முடைய கவனத்தை ஈர்த்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதுவும் அவைக் குறிப்பில் இடம்பெறுகிறது.

4. அறிக்கை அளித்தல்

அரசு உறுதிமொழிக் குழு.

திரு. கே. ரமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1989-90 ஆம் ஆண்டுக்கான அரசு உறுதிமொழிக் குழுவின் மூன்றாவது அறிக்கையைப் பேரவைக்கு அளிக்கிறேன்.

5. மானியக் கோரிக்கைகள், 1990-91—விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி

கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களும் நகராட்சி நிருவாகமும்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண்.28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களும் நகராட்சி நிருவாகமும் — என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 224,86,92,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

[1990 ஏப்ரல் 24]

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் உள்ள பெரிய ஊராட்சி மன்றங்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களை பிரிப்பது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களும் நகராட்சி நிர்வாகமும்—என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 224,86,92,000இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

திரு. ஆர். சிங்காரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்திலுள்ள ஊராட்சி மன்றங்களின் தெரு வீளக்குகளைப் பராமரிக்க அரசு செலவில் 5 ஊராட்சிக்கு ஒரு லைன்மேன் (Lineman) என்ற அடிப்படையில் லைன் மேன் நியமிப்பது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களும் நகராட்சி நிர்வாகமும்—என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 224,86,92,000இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

திரு. வி. இராமசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருச்செங்கோடு வட்டத்தில் உள்ள திருச்செங்கோடு மற்றும் குமாரபாளையம் நகராட்சிகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான நடைமுறைகளைப் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களும் நகராட்சி நிர்வாகமும்—என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 224,86,92,000இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கையும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால், கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாயநல வளர்ச்சித் திட்டங்களும் நகராட்சி நிர்வாகமும் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள்* அவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றை நான் இந்த அவையில் படித்ததாகக் கருதி, சட்டமன்றப் பதிவேட்டிலே பதிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் மேலான கருத்துக்களைச் சொன்ன பிறகு என் பதிலை அளிக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

*384—466-ம் பக்கங்களில் இணைப்புகளாக அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

1990 ஏப்ரல் 24]

11-05 மணி

திரு. க. பழனிசுவாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களும் மற்றும் நகராட்சி நிர்வாகம் பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கிராமப்புற மக்கள், நகரப்புற மக்களுடைய அன்றாட வாழ்க்கையின் அடிப்படையில் உள்ள பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கக்கூடிய முறையில் முக்கியப் பங்கு உள்ளாட்சி நிர்வாகத்திற்கு இருக்கிறது என்பதையும், அவர்களுடைய பொருளாதார வளர்ச்சியை மேம்படுத்த இந்தத் துறை முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது என்பதையும் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம்—ஐ.ஆர்.டி.பி.—வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழேயுள்ள மக்களை உயர்த்துவதற்காக, அவர்களுக்குக் கைய வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதற்காக மத்திய, மாநில அரசுகள் இரண்டும் சேர்ந்து, 1980-81 ஆம் ஆண்டு முதல் செயற்படுத்தி வருகின்றன. இந்தத் திட்டத்தில் பல குறைகள் இருப்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, அவற்றைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஐ.ஆர்.டி.பி. திட்டத்தின் கீழ் கடன் வழங்க அரசு செயல்முறைக் குழுவை அமைத்து, அதன் மூலமாக கடன் பெறுகிற குடும்பங்களைத் தேர்வு செய்யும் அதிகாரத்தை அவர்களுக்கு அளித்திருந்தது. ஆனால் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த ஒன்றியச் செயலாளர்கள் அந்தக் குழுவிடம் பிளாமியாக அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை நியமித்து, அந்தக் குழுவில் இருப்பவர்களுக்குக் கூட பயனீட்டாளர்கள் யார் என்று தெரியாத அளவுக்கு, தங்களுக்கு வேண்டப்பட்டவர்களை எல்லாம் கடன் பெறத் தகுதியானவர்கள் என்று தேர்வு செய்து கடன் வழங்கப்பட்டுள்ளதைத் தவிர்த்து, உண்மையாக வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ளவர்களைத் தேர்வு செய்து கடன் வழங்கவும், ஏற்கனவே இருந்தபடி பாராளுமன்ற உறுப்பினர், சட்டமன்ற உறுப்பினர், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்....

திரு. செ. இராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, உறுப்பினரவர்கள் இங்கே ஒரு தவறான அறிவிப்பு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாக ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் கடன்கள் வழங்குவதற்காக டாஸ்க் போர்ஸ் கமிட்டி என்று ஒரு குழு நியமிக்கப்படுகிறது. அந்தக் குழு தான் பயனீட்டாளர்களைத் தேர்வு செய்கிறது. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை மட்டும் தேர்வு செய்வதாக ஒரு தவறான தகவலைத் தருகிறார்கள்.

திரு. க. பழனிசுவாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் உண்மையைத் தான் சொல்கிறேன்.

[1990 ஏப்ரல் 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்படி என்றால் நீங்கள் பொறுப்பு ஏற்க வேண்டியிருக்கும். குறிப்பிட்டுச் சொல்லி, பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்கிறீர்களா?

திரு. க. பழனிசுவாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்வர்களே, இந்தக் குழுவில் யார் யார் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அதை உறுப்பினரவர்களுக்குச் சொல்கிறேன்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இல்லை. இல்லை. அதை ஒரு குற்றச்சாட்டாக்கிவிட்டு, நீங்கள் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். அதை வாங்கிப் பார்க்கலாம்.

திரு. பழனிசுவாமி : பேரவைத் தலைவர்வர்களே, அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். தங்களிடம் பிறகு தருகிறேன் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் கூறிய குற்றச் சாட்டுக்குப் பொறுப்பு ஏற்கிறார். அவர் ஆதாரங்களைத் தருவார். அதற்குப்பிறகு பேசலாம்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பேரவைத் தலைவர்வர்களே, அவர் குற்றச்சாட்டு சொல்லவில்லை. ஆளுங்கட்சிக்குத் தந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இல்லை. இல்லை. "Task Force Committee" என்று இருக்கிறது. உங்களுக்குத் தெரியும். வட்டாட்சியர், ஒன்றிய ஆணையர், பிறகு ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்—3 பேர்கள் பயனிட்டாளர்கள்ளைத் தேர்ந்தெடுக்கிற குழுவைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். அப்படிக்குழுவைத் தேர்ந்தெடுத்த பிறகு 10 பேரைத் தேர்ந்து எடுக்கிறார்கள் என்கிறார்கள். தவறான தகவல் கொடுத்தால் அவர்கள் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியது தான். பொறுப்பு அவர் ஏற்றுக்கொள்ளட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்வர்களே, அவர் பொறுப்பு ஏற்காவிட்டாலும் கூட அவர் வைத்திருக்கிற குறிப்பைத் தங்களிடம் தந்தால்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டார். நீங்கள் ஏன் கவலைப்படுகிறீர்கள்? (குறுக்கீடு) எல்லோரும் குற்றச்சாட்டுகளை அள்ளி வீசுவதை விட்டு, பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டால் நல்லது தானே!

1990 ஏப்ரல் 24]

திரு. அ. இரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்வது என்றால் என்ன என்பதை உறுப்பினர்களுக்கு விளக்கினால்தான் அது எவ்வளவு சிக்கலான பிரச்சினை என்பது தெரியும். எதையும் சொல்லிவிட்டு பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்கிறேன், பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்றால் எல்லோரும் அதை ஒரு வழக்கமான தேசிய கீதமாகப் பயன்படுத்திவிடுவார்கள். ஆகையால் அவர்களுடைய பதவிகளே போகிற அளவுக்குப் பயங்கரமானது....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இல்லை, இல்லை, திரு. பழனிசுவாமி அவர்கள் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதை ஏன் நீங்கள் கிளறுகிறீர்கள்? (குறுக்கீடு) இல்லை, இல்லை. விடுங்கள். (குறுக்கீடு) அவர் குற்றச்சாட்டைச் சொல்கிறார். ஆதாரம் கையிலே வைத்திருக்கிறார். நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறார். நிரூபிக்க முடியவில்லை என்றால் அதைப் பேரவைத் தலைவர் முடிவு செய்வார். (குறுக்கீடு). நீங்கள் விடுங்கள். அவர்தான் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டு விட்டாரே. பிறகு விதிமுறைகளைச் சொல்லலாம்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்பதற்கு வேண்டிய விதிகளைப் பற்றிக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே இந்த மன்றத்திலே பிரேமா கொலை வழக்கு போன்றவற்றுக்கு எல்லாம் ஆதாரம் தருகிறேன் என்று சொல்லி, இதுவரையில் ஆதாரங்கள் வரவில்லை. அவர்கள் எல்லாம் இதைப் பற்றிப் பேசுவது எந்த விதியிலே வருகிறது என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

திரு. அ. இரகுமான்கான் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மதுராந்தகம் ஞானசவுந்தரி கொலைக்கெல்லாம் மூல காரணமான சில நபர்கள் சட்டத்தின் பிடியிலிருந்து தப்பித்துக் கொண்டு .. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கடுமையாக வேண்டாம். (குறுக்கீடு). உட்காருங்கள். அவர் ஏதோ விதிமுறைகளைச் சொன்னார். (குறுக்கீடு). நீங்கள்தான் ஆரம்பிக்கிறீர்கள். வம்பை விலைக்கு வாங்குகிறீர்கள். (குறுக்கீடு). உட்காருங்கள்.

[1990 ஏப்ரல் 24]

11-10 மணி

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : தலைவர் அவர்களே,

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மறுபடியும் சொல் கிறேன். அவர் விதிமுறைகளைப் பற்றி சொன்னார். உங்களைப் பற்றிக் குற்றச்சாட்டு ஏதாவது சொன்னாரா? நீங்கள் எதற்கு எழுந்து மறிக்கிறீர்கள்? (குறுக்கீடு). இல்லை, இல்லை. கேட்பதற்குப் பதில் சொல்லுங்கள். அவர் வந்து பொறுப்பு ஏற்பது என்பது ரொம்பக் கடுமையானது என்று விதிமுறைகளைச் சொல்கிறார். நீங்கள் எதற்குக் குறுக்கே வருகிறீர்கள்? நீங்கள் யார் அதற்கு? எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொல்லட்டும் என்ன விளையாட்டு? எப்பொழுது பார்த்தாலும் எழுந்து குற்றம் சாட்டுவதா?

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : அவர் குற்றச்சாட்டு சொன்னார். பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று சொன்னார். ஆனால் இடையிலே அவர் மதுராந்தகம் கொலை என்று சொல்லி ...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் ஒன்றும் சொல்ல வில்லை.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : தலைவர் அவர்களே....

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : தலைவர் அவர்களே....
(குறுக்கீடுகள்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் எல்லோரும் இருங்கள். அவர் ஒன்றும் மதுராந்தகம் பற்றிச் சொல்ல வில்லை : திரு. உகம்சந்தைக் கூப்பிடவில்லை. 'பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்கிறேன்' என்று சொல்கிறார்; கடுமையான செய்தி; அதனால் விதிமுறைகளைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும்; அப்படி வந்து பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டால் நாளைக்கு அவர் சிரமப்பட வேண்டி இருக்கும் என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு தான் சொன்னார். வேறு ஏதாவது குற்றஞ் சாட்டினாரா? (குறுக்கீடு). ஒன்றும் இல்லை. அப்புறம் இவர் எதற்கு எழுந்து கொண்டு கடந்த காலத்தில் சில பேர் பொறுப்பு ஏற்றார்கள் என்று கூறினார். இது தேவையா என்று நான் கேட்கிறேன். இது தேவையல்லவே! அப்புறம், அவர் உங்களுக்குத் திருப்பிச்சொல்வார் அல்லவா? இந்த மாதிரித் தேவை இல்லாததை நீங்கள் கிளப்பிப் பழைய வரலாற்றை இழுத்து, திரு. உகம்சந்த் இந்த மாதிரிச் செய்தால் நான் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டி இருக்கும். உட்காருங்கள்.

1990 ஏப்ரல் 24]

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : தலைவர் அவர்களே, விளக்கம் சொல்ல வேண்டும் அல்லவா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் ஏற்கனவே சொல்லி இருக்கிறேன். இனிமேல் நீங்கள் தேவை இல்லாமல் பிரச்சினைகளை உருவாக்கிக் கொண்டு இருந்தால் நான் கடுமையாக இருப்பேன்.

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் நிற்கிறபோது மாண்புமிகு உறுப்பினரோ அல்லது யாருமோ நின்று கொண்டு பேசக் கூடாது. நீங்கள் எழுந்தால் அல்லது நீங்கள் தீர்ப்புச் சொல்கிறபோது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அமருவதுதான் மரபு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. பழனிசுவாமி தொடர்ந்து பேசலாம். வேறு யாரும் பேசக் கூடாது.

திரு. க. பழனிசுவாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்தக் குழுக்களிலே பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள், ஊராட்சி மன்ற உறுப்பினர்கள், வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரிகள் ஆகியோர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். தற்போது மக்கள் நலப் பணியாளர்கள் 25 ஆயிரம் பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதாக அறிவிக்கப்பட்டு இருந்தது. இவர்களை நியமனம் செய்வதில் சில முறைகேடுகள் நடைபெறுவதாகத் தெரிய வருகிறது. வேலை வாய்ப்பு பெறுவதற்காக ஆண்களும், பெண்களும் ஆயிரக் கணக்கான பேர் வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தில் பதிவு செய்து பல ஆண்டுக் காலமாகக் காத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கல்விக்குத் தகுந்தாற்போல் வேலை வாய்ப்புக் கொடுப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இடைப்பாடி நகரம் தற்போது தூய்மையாக இல்லாமல் நரகமாக இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. அரசு அங்கு தேவையான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இடைப்பாடி நகராட்சி போதுமான நிதி ஆதாரம் இல்லாமல் நலிந்த நகராட்சியாக இருக்கின்றது. அதற்குக் கூடுதலான நிதியை ஒதுக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இடைப்பாடி நகராட்சியில் வெள்ளாண்டிவலசு, கவுண்டம்பட்டி, நைனாம்பட்டி, சின்னமனலி ஆழிச்சம்பாளையம், ஆவணியூர்கோட்டை, தாவாந்தெரு போன்ற பகுதிகளில் சாக்கடை வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆழிச்சம்பாளையத்துக்கு கடந்த 6 மாத காலமாக இடைப்பாடியிலிருந்து காவிரித் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. அங்கு வரும் குடிநீரை அண்ணா

[திரு. க. பழனிசுவாமி]

[1990 ஏப்ரல் 24]

போக்குவரத்து நிர்வாகப் பணிமனை இடையில் மோட்டார் பொறுத்தி தண்ணீரை எடுக்கிறார்கள். தற்போது ஆழிச்சம் பாளையத்திற்கு குடிநீர் செல்வதில்லை. இப்பகுதியில் 6 ஆயிரம் மக்கள் வசிக்கக்கூடிய பகுதியாக இருக்கின்ற காரணத்தால், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அங்கு ஒரு ஆழ்துளைக் கிணறு போட்டு இருக்கின்றார்கள். அதிலே 4 அங்குலத் தண்ணீர் இருப்பதாக வாட்டர் போர்டு அதிகாரிகள் தெரிவிக்கிறார்கள். இதைப் பயன்படுத்தி ஆழ்துளைக் கிணற்றில் விசைப் பம்பு பொறுத்தி, ஒரு மேல்நிலைத் தொட்டி கட்டி இப்பகுதிக்கு குடிநீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வெள்ளாண்டிவலசில் மேல்நிலைத் தொட்டி கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் வீரப்பன்பாளையம், கவுண்டம்பட்டி, நைனாம்பட்டி, ஆவணியூர்கோட்டை போன்ற பகுதிகளுக்கு ஆழ்துளைக் கிணறுகள் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இடைப்பாடி பஸ் நிலையத்தை யொட்டி உள்ள சரபங்கா நதியின் குறுக்கே பாலம் சிறிதாக குறுகி இருக்கின்ற காரணத்தால் விபத்து ஏற்படுகிறது. அந்தப் பாலத்தை அகலப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இடைப்பாடி நகரத்தில் வெள்ளாண்டிவலசு, கவுண்டம்பட்டி, வீரப்பன்பாளையம், ஆழிச்சம்பாளையம், ஆவணியூர்கோட்டை போன்ற பகுதிகளில் பெண்களுக்கு நவீன முறையில் கழிப்பிட அறை வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இடைப்பாடி நகரத்தில் வீரப்பன்பாளையத்திலும், ஆழிச்சம்பாளையத்திலும் அதிகமாக ஆதிதிராவிடர்கள் வசிக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தொகுப்பு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இடைப்பாடி நகரத்தில் குறிப்பாக ஜலகண்டாபுரம் பிரியும் ரோட்டிலிருந்து மோட்டர் வரையிலும் நாச்சிபுளியம் ரோடு, வெள்ளநாயக்கன்பாளையம் ரோடு ஆகியவைகளை தார்ச் சாலையாக அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

இடைப்பாடி நகரமன்ற உறுப்பினர்கள், புதிதாகக் கட்டப் பட்டுள்ள அரசு பொது மருத்துவமனைக்கு முன்னாள் முதல்வர் டாக்டர் எம்.ஜி.ஆரின் பெயரை வைக்க நகரமன்றத் தீர்மானம் நிறைவேற்றி அரசுக்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். ஆகவே அரசு இடைப்பாடி பொது மருத்துவமனைக்கு முன்னாள் முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களின் பெயரை வைக்க அனுமதி வழங்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 24] [திரு. க. பழனிசுவாமி]

எனது தொகுதியில் எடங்கணசாலை பேரூராட்சி சுமார் 24 ஆயிரம் மக்கள் கொண்ட பேரூராட்சியாக இருக்கிறது. அதை ஒரு பேரூராட்சியாகவும், இரண்டு ஊராட்சிகளாகவும் பிரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இடைப் பாடி ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் சித்தூர் ஊராட்சியில் அதிக மக்கள் தொகை கொண்ட ஊராட்சியாக இருக்கின்ற காரணத்தால் அதை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

11-15 மணி

சென்னை மாநகராட்சிக்கு உட்பட்ட பகுதியில் இருக்கின்ற மெரினா கடற்கரை தற்போது பொதுக் கழிப்பிடமாக மாறி வருகிறது. இதை மாற்றி நல்ல சுகாதாரமான முறையிலே வைத்துக்கொள்ள அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு அங்கு அதிக சுற்றுலா மக்கள் வருவதால் அவர்களைக் கவருகின்ற வகையிலே கோல்டன் பீச்சைப்போல உருவாக்க வேண்டுமென்றும் அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கு ஒரு ஓட்டலை நகராட்சி மூலமாகக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு ஊராட்சியிலும் பணம் கட்டிப் பல ஆண்டுக் காலம் ஆகியும் இன்னும் தெரு விளக்குகள் போடப்படாமல் இருக்கிறது. எனது மூன்று ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் சுமார் 1,500 லைட்டுக்கு மேல் பணம் கட்டப்பட்டு பல ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அவற்றிற்கெல்லாம் மின் இணைப்புக் கொடுக்க அரசு உடனே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நகராட்சியிலும் 500-க்கும் மேற்பட்ட லைட்டுகளுக்குப் பணம் கட்டிப் பல ஆண்டுக்காலம் ஆகிறது. அங்கும் தெரு விளக்குகளுக்கு மின் இணைப்புகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

திரு. எஸ். பி. கண்ணன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, 1990-91 ஆம் ஆண்டுக்கான உள்ளாட்சி மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பினைப் பெற்றமைக்காக மாண்புமிகு முதல்வரவர்களுக்கு அணைக் கட்டுத் தொகுதி மக்களுடைய சார்பாக என்னுடைய நன்றி யறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1958-ஆம் வருஷம் தமிழ்நாடு ஊராட்சிச் சட்டப்படி, தமிழ் நாட்டிலே தற்போதுள்ள ஊராட்சி நிர்வாகம் நடைமுறையிலே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது, அதற்கு முன்பாக நாட்டாண்மைக் கழகம் என்றும், ஊராட்சிகள் என்றும், சமுதாய வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் என்றும் இந்த மாநிலத்திலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன.

[திரு. எஸ். பி. கண்ணன்] [1990 ஏப்ரல் 24]

ஊராட்சிகள் பொறுப்பேற்ற பிறகு அது மத்திய சர்க்காரிலே போடுகின்ற திட்டங்களானாலும் அல்லது மாநிலத்திலே போடுகின்ற திட்டங்களானாலும் அந்தத் திட்டங்களை நேரடியாக மக்களிடத்திலே அணுகி நடைமுறைப்படுத்துகின்ற நல்லதொரு ஆசானாக, நல்லதொரு தொண்டனாக அந்த ஊராட்சி மன்றங்களும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

ஊராட்சி மன்றத்திலே தெரு விளக்குகளைப் பராமரிப்பதானாலும், பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்கப்படுவதானாலும், சாலைகளைப் பராமரிப்பதானாலும் அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்ட ஊராட்சி பள்ளிக் கட்டிடங்களானாலும், இதைப் பராமரிக்கின்ற பொறுப்பு ஊராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியங்களைச் சார்ந்ததாகும்,

ஆனால், இதைப் பராமரிக்கின்ற வகையிலே அந்த ஒன்றியத்திலே, அந்த ஊராட்சிகளிலே சரியான முறையில் நிதி கிடைக்காததன் காரணமாக மக்கள் சொல்லுகின்ற அந்தக் குறைகளை, எடுத்துச் சொல்லுகின்ற தருணத்திலே அந்தக் குறைகளைத் தீர்க்க முடியாத காரணத்தினாலே, அந்த ஊராட்சிகளிலே மக்கள் சொல்லுகின்ற குறையைத் தீர்க்க முடியாமல் இருக்கிறது. ஆக, அந்தக் குறையை உடனடியாகப் போக்க வேண்டுமென்றால் ஊராட்சிகளுக்கோ, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கோ, பேரூராட்சிகளுக்கோ நகராட்சிகளுக்கோ அரசாங்கம் போதுமான நிதியை ஒதுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், பள்ளிக் கட்டிடங்கள் ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்திலே, அந்தப் பழுதடைந்த கட்டிடங்களை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பழுது பார்த்த பிறகு, அந்தப் பழுது பார்த்த பொருட்களை இரவோடு இரவாக, அந்தக் கதவானாலும், ஜன்னலானாலும் களவாடப்படுகின்றன காரணம் என்னவென்றால், அந்தப் பள்ளிக் கட்டிடங்களைக் காவல் புரிவதற்காக இரவுக் காவலர்கள் இல்லாத காரணத்தினால் அந்தக் களவுகள் ஏற்படுகின்றன. அந்த நிலையைப் போக்க வேண்டுமென்றால், போதுமான இரவுக் காவலர்களை நியமிக்க அரசாங்கம் உத்தரவிட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தெரு விளக்குகளைப் பராமரிக்கின்ற நேரத்திலே, ஊராட்சிகளிலே போதிய நிதி ஆதாரம் கிடைப்பதில்லை. தெருக்களிலே பல்புகள் பழுதடைந்து விட்டால் உடனடியாகப் பல்பு வாங்குவதற்குக்கூட அந்த ஊராட்சிகளிலே நிதி இல்லை. அந்த ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் பெருந்தலைவரிடத்திலே எடுத்துக் கூறுகின்ற நேரத்திலே, அந்தப் பொது நிதியிலேயிருந்து எடுத்துக் கொடுப்பதற்குக்கூட சட்டம் இடம் கொடுப்பதில்லை.

1990 ஏப்ரல் 24] [திரு. எஸ். பி. கண்ணன்]

ஆக, மக்களுடைய குறையை உடனடியாகத் தீர்க்க வேண்டுமென்றால் அந்த நிதியாதாரம் தேவை ஆக, இந்த நிதியாதாரத்தை மனதிலே கொண்டு, முன்பு எப்படி அந்த விளக்குகளை மின்சாரத் துறையே பராமரித்ததோ, அதைப்போல, அந்த விளக்குகளைப் பராமரிக்கின்ற பொறுப்பை மின்சாரத் துறைக்கே கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

11-20 மணி

பள்ளிகளில் வழங்கப்படுகிற தளவாட சாமான்கள் 1976-ம் ஆண்டிற்கு முன்பாக ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் ஒன்றியிருந்த விவசாயத் துறையானாலும், கல்வித் துறையானாலும், சுகாதாரத் துறையானாலும், இந்த மூன்று துறைகளும் அந்தப் பொறுப்புகளை செவ்வனே செய்து கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் 1976-க்கு பிறகு அந்தப் பொறுப்புகளை ஒன்றியத்திலிருந்து நீக்கி விட்ட பிறகு, அந்தப் பொறுப்புகளை செவ்வனே செய்ய முடியாத காரணத்தால் பள்ளிகளில் இருக்கிற தளவாட சாமான்களை ஒன்றியத்திலிருந்து கொடுக்க வேண்டுமா, கல்வித் துறையிலிருந்து கொடுக்க வேண்டுமா என்ற இக்கட்டான நிலையிருக்கிற காரணத்தால் பள்ளிகளுக்கு சென்று பார்க்கிற நேரத்தில் ஆசிரியர்கள் உட்காருவதற்கு நாற்காலி கூட இல்லாமல், பிள்ளைகள் எல்லாம் தரையில் உட்கார்ந்து படிக்கிற அவல நிலை இருக்கிறது. இதனை மனதில் கொண்டு இந்தக் கல்விக் கூடங்களை ஒன்றியத்தின் கட்டுப்பாட்டில், மேற்பார்வையில் கொண்டு வந்தால் இந்த அவல நிலையைப் போக்க உதவியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஒன்றியங்களில் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டங்களை இன்றைக்கு நிரந்தரமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குடும்ப நலத் திட்டம் என்பது முக்கியமான ஒரு தேசிய திட்டமாகும். அங்கே சுகாதார இலாக்கா பொறுப்பில் இருக்கிற ஒரு மாவட்ட குடும்ப நல அலுவலர் இருந்து வருகிறார், அந்த அலுவலர் இருந்தும் கூட அந்தப் பொறுப்புகளை, குடும்ப நலத் திட்டப் பணிகளை ஒன்றியத்தில் ஒப்படைத்து, அங்கே இருக்கிற சத் துணவு அமைப்பாளர்கள் ஆயாக்களை வற்புறுத்தி குடும்ப நலத் திட்டப் பணிகளை விரிவுபடுத்த உத்தரவிடுகிறார்கள். ஆகவே, இந்தத் திட்டங்களை சுகாதாரத் துறைக்கே ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஊராட்சிகளுக்கு இன்றைக்குப் போதுமான நிதியாதாரம் இல்லாத காரணத்தால் இருக்கிற சாலைகளை செவ்வனே பழுது பார்க்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. எனவே, அரசாங்கம் நிலவரியைப் போடுகிற நடைமுறையில் ஏறக்குறைய 2½ ரூபாய் அதிகப்படுத்தி போடுகிற அளவிற்கு வரியை இன்னும் உயர்த்தித் தந்தால் நிதியாதாரத்தைப் பெறுவதற்கு வழி வகை கிடைக்கும் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. எஸ். பி. கண்ணன்] [1990 ஏப்ரல் 24]

பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர்த் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் கிராமங்களுக்கு குடிநீர் வழங்குகிற நேரத்தில், குடிநீர் வடிகால் வாரியம் குடிநீர்த் தொட்டிகளைக் கட்டி, அந்தப் பொறுப்புகளை ஊராட்சிகளுக்குக் கொடுக்கிற போது, பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் திட்டத்தில் அந்த மின் மோட்டாரை இயக்குகிற நேரத்தில் வருகிற செலவினங்களைக் கூட ஊராட்சிகள் கொடுப்பதற்கு நிதி நிலை இல்லாத காரணத்தால் மக்களுக்குப் போதுமான குடிநீர் கொடுக்க முடியாத அவல நிலை ஏற்படுகிறது என்பதை சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியான அணைக்கட்டுத் தொகுதியைப் பற்றி ஒரு சில குறைகளை, கருத்துக்களை எடுத்துக்கூற நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அணைக்கட்டுத் தொகுதி, அணைக்கட்டு ஒன்றியம் இந்த இரண்டிற்கும் தலைமைப் பீடமாக அணைக்கட்டு அமைந்து இருக்கிறது. அணைக்கட்டிலே ஒரு காவல் நிலையம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை நீண்ட காலமாக விடுத்தும், இந்நாள் வரையில் அங்கே காவல் நிலையம் ஏற்படுத்தப்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

11-25 மணி

ஆகவே ஓர் ஆண்டுக் காலத்திற்குமுன்பாக காவல் துறையினர் அங்கே ஆய்வு செய்த நேரத்தில் அங்கே காவல் நிலையம் வரும் என்று கூறினார்கள். எப்போது வரும் என்று கேட்கிற நேரத்தில், அந்த மாவட்டம் பிரிந்த பிறகு அணைக்கட்டுக்கு காவல் நிலையம் வரும் என்று கூறினார்கள். ஆனால் மாவட்டம் பிரிந்து, ஏறக்குறைய ஒரு ஆண்டுக் காலம் ஆகிறது. இன்னும் அந்தக் காவல் நிலையம் அணைக்கட்டிலே ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. ஆகவே மக்களுடைய பாதுகாப்பைக் கருதி விரைவிலே அங்கே ஒரு காவல் நிலையத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், அணைக்கட்டிலே தீயணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், அணைக்கட்டிலே (மணியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்): உள்ளாட்சித் துறை மானியம் குறித்து மட்டும் பேசினால் நலமாக இருக்கும்.

திரு. எஸ். பி. கண்ணன் : அடுத்தபடியாக இந்த ஊராட்சியிலே ஏற்படுகின்ற நிதி நிலைப் பற்றாக் குறையின் காரணமாக, இந்த மின்சாரத்திற்குக் கூட அங்கே பணம் இல்லாத காரணத்தால், அந்த நிதி நிலையை உயர்த்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 24]

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இதற்கு முன்பு.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்) : அவர்கள் இப்போது தான் முதன் முதலாகப் பேசுகிறார். அதனால், அவருடைய கன்னிப் பேச்சிலே குறுக்கீடு இருக்கக் கூடாது என்பது தங்களுக்குத் தெரியும்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : இதற்கு முன்பு பல உறுப்பினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கண்ணன் அவர்கள் இப்போது தான் பேசுகிறார். எனவேதான் தொகுதி கோரிக்கைகளை எல்லாம் எடுத்து வைக்கிறார்கள். என்பதை சுட்டிக் காட்டி, அவர்களுடைய உற்சாகத்தைக் குறைக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். பி. கண்ணன் : மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு என்னுடைய நன்றியைக் கூறக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். ஆகவே என்னுடைய தொகுதியிலே தீயணைப்பு நிலையம் ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம், அணைக்கட்டிலே இருந்து, வேலூரானாலும் அல்லது, குடியாத்தமானாலும், அங்குள்ள தீயணைப்பு நிலையத்திற்கும் அணைக்கட்டுக்கும் ஏறக்குறைய 20, 25 கிலோ மீட்டர் தொலைவு உள்ளது. எனவே அங்கே திடீரென்று தீப்பற்றிக் கொண்டால், உடனடியாக தொலை பேசி மூலமாக அவர்கள் தகவல் தந்தாலும், அவர்கள் விரைவாக வந்து அந்தத் தீயை அணைக்கின்ற நேரத்திற்குள், அங்கே வந்து சேருவதற்குள், தீ அனைத்தும் எரிந்து விட்டு, அங்கே சாம்பல் தான் நிற்கிறது. ஆகவே இந்த நிலையைப் போக்க அங்கே தீயணைப்பு நிலையத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

திரு. கே. ரவி அரணன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாயநல வளர்ச்சி மற்றும் நகராட்சி நிர்வாகத்தின் கீழ் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சமுதாயத்தில் நிரந்தரமாகச் சொத்துக்களை ஏற்படுத்துவதற்காகவும், அதன் மூலம் நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகளுக்கும் விவசாயக் கூலிகளுக்கும் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கக் கூடிய வகையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஜவஹர் வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் இன்று பொது மக்கள் மத்தியிலே நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளது. மக்கள் தொகை அடிப்படையில் அந்த ஒதுக்கீட்டை ஊராட்சிகளுக்குப் பிரிப்பதால், இன்று நிதி ஆதாரங்கள் இல்லாத ஊராட்சி மன்றங்கள் தன்னுடைய அத்தியாவசியத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கின்ற வகையிலே இந்தத் திட்டம் அமைந்துள்ளது. என்பதைச் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். பல

[திரு. கே. ரவி அருணன்]

[1990 ஏப்ரல் 24]

ஆண்டுக் காலமாக நிதி ஆதாரங்கள் இல்லாத ஊராட்சி மன்றங்கள் இந்த ஜவஹர் வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தை ஒரு வரப் பிரசாதமாகக் கருதுகின்றனர். இந்தத் திட்டம், இந்த நிதியாண்டும் செயல்படுத்தப்படும் என்று அறிவித்திருப்பது மகிழ்ச்சி தரக் கூடிய ஒன்றாகும். இந்த அருமையான திட்டத்தை நமக்கு அளித்த முன்னாள் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி அவர்களுக்கு நான் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதிலே உள்ள குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற ஒப்பந்தக்காரர்களை அமர்த்தக் கூடாது என்ற விதி முறை இருந்தும் கூட இன்றைக்கு பெரும்பாலான ஊராட்சி மன்றங்களிலே அந்த வேலைகளை ஒப்பந்தக்காரர்களே செய்து வருகின்றனர். நிலமற்ற ஏழை எளியவர்களுக்கு வழங்கப்படும் அரிசி, கோதுமை போன்ற பொருட்கள், வெளி மார்க்கெட்டில் அதிக விலைக்கு விற்கப்பட்டு, அந்த ஒப்பந்தக் காரர்களால், இந்தத் திட்டத்தில் முறைகேடுகள் நடைபெற்று வருகின்றன என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எந்த நோக்கத்திற்காக

மாண்புமிகு திரு. கே. சி. மணி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களை இந்தத் திட்டத்தை கைவிடலாமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. ரவி அருணன் : இந்தத் திட்டம் நல்ல திட்டம்தான் ஆனால் எந்த நோக்கத்திற்காக இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படக் இருக்கிறதோ, அந்த நோக்கம் தமிழகத்திலே நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே போல் ஜவஹர் வேலை வாய்ப்புத் திட்டம், ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் போன்ற திட்டங்கள் இன்றைக்கு பேரூராட்சிப் பகுதிக்கு விரிவுபடுத்தப்படுவதாக அறிவித்துள்ளது வரவேற்கக் கூடிய ஒன்றாகும். ஆனால் இந்தத் திட்டத்தைப் பேரூராட்சிப் பகுதிக்கு விரிவுபடுத்தும் போது, நிதி ஒதுக்கீடு போதிய அளவிலே உயர்த்தாமல் இருப்பது ஏற்கனவே கடந்த ஆண்டு ஊராட்சிகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதி ஒதுக்கீடு குறைவாக வாய்ப்பு உள்ளது. ஆகவே நிதி ஒதுக்கீட்டை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

11-30 மணி

சமூகக் காடுகள் வளர்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் ஏராளமான ரூபாய்கள் செலவிடப்படுகின்றன. ஆனால் இன்று தமிழகத்திலே ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் அந்தத் திட்டம் சரிவர செயல்படவில்லை. அங்கே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் அந்தத் திட்டத்திற்கான

1990 ஏப்ரல் 24]

[திரு. கே. ரவி அருணன்]

ஓதுக்கீடுகளை எவ்வாறு செலவு செய்ய முடியும் என்று எண்ணுகிறார்களே ஒழிய, அந்தக் கன்றுகளை நட்ட பின்பு அந்த கன்றுகளை பராமரிப்பதற்கோ, அல்லது தொடர்ந்து அதைக் கண்காணிப்பதற்கோ எந்தவிதமான முயற்சிகளையும் எடுக்காததால் அந்தத் திட்டத்திற்கு செலவிடப்படுகின்ற பெரும்பாலான தொகை பாழடிக்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக சாண எரிவாயுத் திட்டத்தின் கீழ் 90,000 கலன்கள் இதுவரை அமைக்கப்பட்டதாக அமைச்சர் அவர்களின் கொள்கைக் குறிப்பிலே தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்தில் சாண எரிவாயுக் கலங்களில் பெரும்பாலானவை வேலை செய்யாமல் இருக்கின்றன. கடன் வாங்கிக் கலங்களை அமைத்த ஏழை விவசாயிகள், ஏழைத் தொழிலாளர்கள் தங்கள் கடன்களை திருப்பி செலுத்த முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஏனென்றால் கலன்கள் பாதிக்கு மேல் வேலை செய்யவில்லை. ஏற்கெனவே இருக்கின்ற கலன்களைப் பழுது பார்த்தால்தான் திட்டம் பொது மக்களுடைய நம்பிக்கையைப் பெறும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் ஏராளமான படித்த இளைஞர்கள் இருந்தும் கூட இன்றைக்கு மக்கள் நலப் பணியாளர்களை நேரடியாக தேர்வு செய்வது எவ்வாறு நியாயமானது என்பதை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறீர்கள்.

என்னுடைய தொகுதியில் விக்கிரமசிங்கபுரம் பேரூராட்சியைப் பொறுத்த வரையில் விக்கிரமசிங்கபுரத்தில் சாலைகள் மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றன. ஆகவே சாலைகள் எல்லாம் ஓடைகளாகக் காட்சியளிக்கின்றன. பேரூராட்சி மன்றத்திலே இந்தச் சாலைகளைப் பராமரிக்க போதுமான நிதி இல்லை. ஆகவே விக்கிரமசிங்கபுரம் பேரூராட்சிக்கு அதிக நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விக்கிரமசிங்கபுரம் பேரூராட்சிப் பகுதியில் பெண்களுக்கான கழிப்பிட வசதி இல்லை. எனவே விக்கிரமசிங்கபுரம் பகுதியில் பெண்களுக்கான தனி கழிப்பிட வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிவந்திபுரத்திலுள்ள மக்கள் தாமிரபரணி ஆற்றிலிருந்து தண்ணீரை குடிநீராகப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். அதற்கு அருகாமையிலுள்ள மதுரா கோடஸ் நிறுவனத்தினுடைய கழிவு நீர் அந்த ஆற்றில் விடப்பட்டு, அந்தக் கழிவு நீருடன் கலந்த

[திரு. கே. ரவி அருணன்]

[1990 ஏப்ரல் 24]

நீரை அவர்கள் குடிநீராகப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். ஆகவே சிவந்திபுரம் பேரூராட்சி மக்களுக்கு குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் மூலம் அங்கே ஒரு ஒரு நல்ல திட்டத்தை தயாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மணிமுத்தாறு நகரத்திற்குப் போதுமான நிதி வசதி இருந்தும் கூட, அங்கே அந்தப் பொது மக்களின் அடிப்படைத் தேவையான சாலை வசதி, மின்சார வசதி, குடிநீர் வசதி போன்ற பணிகள் அங்கே பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை. அந்த நகரத்தில் கூட்டம் நடந்து கூட பல மாதங்கள் ஆகின்றன. என்னுடைய தொகுதியில் பள்ளிச் சிறுவர்கள் பொழுது போக்குக்காக அவர்கள் செல்லும் ஒரே இடம் மணிமுத்தாறு ஆகும். மணிமுத்தாற்றில் இருக்கின்ற பூங்கா பல ஆண்டுகளாக பராமரிக்கப்படாமல் உள்ளது. அந்தப் பூங்காவை பராமரிக்கின்ற பொறுப்பை மணிமுத்தாறு நகரியம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அம்பாசமுத்திரம் ஒன்றியத்திலுள்ள சிவந்திபுரம் ஊராட்சியிலும், கடையம் ஒன்றியத்திலுள்ள வெங்காடம்பட்டி ஊராட்சியிலும் அதிக மக்கள் வசித்து வருகின்றனர். அந்த ஊராட்சிகளை இரண்டாகப் பிரிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடும்ப நலத் திட்டம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலுள்ள அதிகாரிகளால் அமல் படுத்தப்படுவதால், அந்தத் திட்டத்தில் பல முறைகேடுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. உதாரணத்திற்கு தென்காசி, கடையநல்லூர், கடையம் போன்ற பகுதிகளில் ஒன்றியங்களிலிருந்து இந்தத் திட்டத்திற்கு கேரள மாநிலத்திலிருந்து ஆட்களைக் கொண்டுவந்து அங்கே அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டதாக எண்ணிக்கை காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன்.

அடுத்ததாக இந்த ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களும், பொது மக்களும் ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலகங்களுக்கு வரும்போது அங்கே ஆணையாளர்களோ, கிராம சேவக்குகளோ அல்லது மற்ற அதிகாரிகளோ அங்கே பெரும்பாலான நாட்களில் இருப்பதில்லை. ஏனென்று கேட்டால், வாரத்திற்கு 4 நாட்கள் அவர்களுக்கு மீட்டிங் என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்திலே போட்டிருக்கின்றார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு நாளைக்கு சிறு சேமிப்புத் திட்டம் என்கிறார்கள், ஒரு நாளைக்கு ஊரக வளர்ச்சி திட்ட மீட்டிங் என்கிறார்கள். ஒரு நாளைக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கூட்டம் கூட்டியிருக்கிறார்கள் என்கிறார்கள். ஆகவே இந்தக் கூட்டங்கள் நடைபெறும் நாட்களை குறைத்து ஏதாவது ஒரு தினத்தில் மட்டும் கூட்டம் கூட்டி, மற்ற தினங்களில்

வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி

1990 ஏப்ரல் 24]

[திரு. கே. ரவி அருண்]

அனைத்து அதிகாரிகளும் ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலகத்திலே இருக்கும்படியான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு வாய்ப்பிற்கு நன்றி கூறி, விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்

11-35 பணி

*.திரு மு.க. ஸ்டாலின் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நகராட்சி நிர்வாகமும், மாநகராட்சிகளும் — கோரிக்கை எண். 28-அடிப்படையில் நடைபெறுகின்ற இந்த விவாதத்தில் நானும் கலந்து கொண்டு என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லுகின்ற வாய்ப்பினை பெற்றமைக்கு முதலில் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

‘வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடை தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தின் தலைநகரமாம் சென்னை’

ஆம். அந்த சென்னை மாநகராட்சிக்கு நம்முடைய அரசு சுமார் ரூ. 35 கோடி இன்றைக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறது. 1985-86-ல் ரூ. 7.21 கோடியும், 1986-87-ல் ரூ. 9.23 கோடியும், 1987-88-ல் ரூ. 11.15 கோடியும், 1988-89-ல் ரூ. 10.95 கோடியும், 1989-90-ல் ரூ. 20 கோடியும், 1990-91-ல் நடப்பாண்டில் ரூ. 25 கோடியும், பார்ட் ஒன்றில் ரூ. 4.73 கோடியாகவும், பார்ட் இரண்டில் ரூ. 70 இலட்சமாக பல்வேறு சிறப்பு திட்டங்களுக்காக ரூ. 6 கோடியும் ஆக மொத்தம் சுமார் 35 கோடி ரூபாயை இன்றைக்கு நம்முடைய அரசு நம்முடைய சென்னை மாநகராட்சிக்கு ஒதுக்கித் தந்து பல்வேறு சிறப்பான திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்கிற உணர்வோடு இன்றைக்கு அந்த ஒதுக்கீட்டை செய்து தந்திருக்கிறது. ஆக அப்படிப்பட்ட அந்த ஒதுக்கீட்டை பயன்படுத்தி நம்முடைய மாநகராட்சி பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்ற முன் வந்திருக்கிறது. குறிப்பாக இன்றைக்கு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற நம்முடைய மாண்புமிகு அண்ணன் திரு. கோ.சி. மணி அவர்கள் அந்த பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொண்டு தற்குப் பிறகு குறிப்பாக நாம் இருக்கிற சென்னை மாநகரத்தில் பல ஆண்டு காலமாக மலை போல் குவிந்திருக்கிற குப்பைகளை, துர்நாற்றம் அடித்துக் கொண்டிருந்த சாக்கடைகளைச் சிறப்பான வகையில் அனைத்தையும் சுத்தப் படுத்த வேண்டும் என்கிற உணர்வோடு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களே எந்த நேரத்திலே எந்த தெருவுக்கு வருகிறார் என்று தெரிய முடியாத நிலைமையில் சோதனைகளை நடத்தி, அந்த சோதனைகள் மூலமாக இன்றைக்கு சென்னை நகரமே ஒரு சிறப்பான சென்னை நகரமாக மாறியிருக்கின்ற இந்தச் சூழ்நிலையில் சென்னை நகர மக்களின் சார்பில், அதிலும் குறிப்பாக ஆயிரம் விளக்குத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பிலும், அவர்களுக்கு வாழ்த்து சொல்லுகின்ற அளவுக்கு எனக்கு வயது இல்லா விட்டாலும், அவருக்கு

[திரு. மு. க. ஸ்டாலின்]

[1990 ஏப்ரல் 24]

என்னுடைய பணிவான நன்றியை, வணக்கத்தை இந்த நேரத் திலே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றேன்.

பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டு வந்திருக்கிற நேரத்தில் அதில் சில குறைபாடுகளை இங்கே நான் எடுத்துச் சொல்லி அவைகளையும் களைவதற்கான முயற்சிகளிலும் நம் முனைய அரசு ஈடுபட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கின்றேன்.

சென்னை மாநகராட்சியினுடைய மக்கள் தொகை 45 இலட்சம் என்று மக்களுடைய கணக்குத் தொகை இப்பொழுது கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆக மக்களுடைய அன்றாட பிரச்சினை யாக இருக்கிற பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண வேண்டியது நம்முடைய அரசினுடைய தீவிர கடமையாகும். அதிலே முக்கியமானது போக்குவரத்து நெரிசல். இன்றைக்கு சென்னை நகரத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் எங்கு போனாலும் போக்குவரத்தால் பாதிக்கப்பட்டு பல்வேறு சிரமத்திற்கு ஆளாக்கப்படுகிறோம். ஆகவே, இந்த போக்குவரத்தினை சரி செய்வதற்கு சாலைகள் கூட பெரிதாக போடப்படுகிறது அல்லது விரிவு படுத்தப்படுகிறது. அந்த நிலைமைகளையெல்லாம் நம்முடைய அரசு இன்றைக்கு கையாண்டு கொண்டிருக்கிறது. ஆக அப்படிப்பட்ட பணிகளால் நடைபாதைகள் பாதிக்கப்படு கின்றன. ஆக சாலைகளை விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்கிற உணர் வோடு இன்றைக்கு நடைபாதைகள் ஆங்காங்கே அகற்றப்படு கின்றன. அந்த நிலைமைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

11-40 மணி

சில இடங்களில் நடைபாதைகள் இருந்தால் கூட அந்த நடை பாதைகளில் குடிசைகள், கடைகள் ஆகியவை அந்த நடைபாதை களை ஆக்கிரமித்துக் கொள்கிற காரணத்தினாலே நடந்து செல் பவர்கள் கூட, நடைபாதையிருந்தும் அதை பயன்படுத்த முடியாமல் நடைபாதையினர் இக்கட்டான நிலையில் இருக்கின்றனர். ஆக இந்த நிலை ஏற்படுகின்றபோது ஆங்காங்கே பல்வேறு வ்புத் துக்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே நான் பணிவோடு இந்த அவையிலே நம்முடைய தலைவர் அவர்கள் மூலமாக நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவது, போக்குவரத்துக்காக நடைபாதைகளை எடுப்பதை—நோய்க்கு மருந்து தான் முக்கியமே தவிர டானிக் அல்ல—நடைபாதை இல்லாத சாலைகளே சென்னை நகரத்தில் இல்லை என்கிற ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டு மென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே பல நேரங்களில் சொல்லியிருக்கிறேன். அவர் சோதனையிட வந்த நேரத்திலேயெல்லாம் நான் சுட்டிக்காட்டி யிருக்கிறேன். நடைபாதைகள் இருக்கின்ற சாலைகளைப் பாருங் கள் சுத்தமாக இருக்கின்றன, ஆனால் நடைபாதைகள் இல்லாத சாலைகளையெல்லாம் பார்க்கின்றபோது அவைகள் சீரழிந்த

வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி.

1990 ஏப்ரல் 24]

[திரு. மு. க. ஸ்டாலின்]

நிலையில் இருக்கின்றன என்ற அந்த உண்மைகளை நான் அவரிடத்திலே பலமுறை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன். ஆகவே இதில் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் தீவிரமாக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அடுத்து பூங்காக்கள். இன்றைக்கு சென்னை நகரத்தில் பல பூங்காக்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் இருக்கின்றனவே தவிர அவைகளை யாரும் பயன்படுத்த முடியாத நிலையிலே தான் இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதிலும் குறிப்பாக பூங்காக்களுடைய பெயர்களைப் பார்த்தால், இந்த நாட்டிலுடைய பல்வேறு தலைவர்கள், இந்தச் சமுதாயத்திற்காக, வாழ்ந்திருக்கின்ற தலைவர்கள், இனத்திற்காக, மொழிக்காக தங்களுடைய உயிரை அர்ப்பணித்திருக்கின்ற தியாகிகள் பெயரால் கூட இன்றைக்கு பூங்காக்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக நேரு பூங்கா, நேப்பியர் பூங்கா, ராபின்சன் பூங்கா, கோ. சு. மணி பூங்கா, பனகல் பூங்கா, திரு. வி. க. பூங்கா, இது போன்ற பல்வேறு தலைவர்கள் பெயரைத்தான் அந்தப் பூங்காக்கள் பெற்றிருக்கின்றனவே தவிர, அந்தப் பூங்காக்களில் பல்வேறு சமூக விரோத செயல்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற பூங்காக்களாகத்தான் இன்றைக்கு விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆக இவைகளை எல்லாம் சீர்படுத்த வேண்டும். முக்கியமாக விளக்குகள் எல்லாம் அந்தப் பூங்காக்களில் பொருத்தப்பட வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக இதே மன்றத்தில் அன்றைக்கு அமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருந்த நம்முடைய மாண்புமிகு வீரபாண்டி ஆறுமுகம் அவர்களிடத்திலே நான் ஒரு கேள்வியைக் கேட்டேன். பூங்காக்களில் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளை வைக்கின்ற உத்தேசம் உண்டா என்று நான் கேட்டேன். நிச்சயமாக அதற்குரிய பணியை அரசு செய்யும் என்று அவரும் உறுதிமொழி தந்திருக்கிறார்கள். ஆக அந்தப் பணியையும் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய மனதிலே நிலைநிறுத்தி அந்தக் காரியத்தையும் நிறைவேற்றித்தர வேண்டும். ஆக பூங்காவைப் பொறுத்தவரையில் பொழுதைக் கழிக்கின்ற ஒரு புனிதத் தன்மையோடு அந்தப் பூங்காக்கள் அமைவதற்கு நம்முடைய அரசு எல்லா பணிகளையும் நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து மாநகராட்சிப் பள்ளி. இன்றைக்கு கார்ப்பரேஷன் ஸ்கூல் என்று சொன்னாலே மக்கள் வெறுக்கின்ற ஒரு பள்ளியாகத் தான் இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு என்ன காரணம் என்றால் அந்த மாநகராட்சிப் பள்ளிகளில் நூறுக்கு தொண்ணூறு சதவிகிதம் ஏன் நூற்றுக்கு தொண்ணூற்றி ஒன்பது சதவிகிதம் கட்டிடங்கள் இடிந்த நிலையில், பராமரிக்கப்பட முடியாத நிலையிலே தான் இன்றைக்கு செயலாற்றிக் கொண்டு இருக்கின்றன. நாற்காலிகள், மேஜைகள் இல்லாத நிலையிலே தான் இன்றைக்கு அந்தப் பள்ளிகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.

[திரு. மு. க. ஸ்டாலின்]

[1990 ஏப்ரல் 24]

ஆகவே நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது இன்றைக்கு கல்லூரிகளில் அதே போல அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் மாணவர்கள் எண்ணிக்கை அடிப்படையில், அந்த விகிதாச்சார அடிப்படையில் ஆசிரியர்களை நியமித்து பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கின்றனர். ஆகவே, அந்த அடிப்படையில் மாநகராட்சிப் பள்ளியைப் பொறுத்தவரையில் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில், விகிதாச்சார அடிப்படையில் ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்து இருக்கின்ற குறைபாடுகளை எல்லாம் நிவர்த்தி செய்து அந்த மாநகராட்சிப் பள்ளிகள் எல்லாம் சிறப்பான வகையில் செயலாற்றுகின்ற அந்தக் காரியத்தை ஆற்றிட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ என்னருந் தமிழ்நாட்டின்கண் எல்லோரும் கல்வி கற்று பன்னருங் கலைஞானத்தால் பராக்கிரமத்தால் அன்பால் உன்னத இமய மலைபோல் ஓங்கிடும் கீர்த்தி எய்தி இன்புற்றார் என்று மற்றோர் இயம்பக் கேட்டிடல் எந்நாளோ ”.

என்ற புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் கவிதைக்கு உயிரூட்ட இன்றைக்கு நம்முடைய அரசு பல்வேறு திட்டங்களை மாணவர்கள் படிக்க வேண்டும் என்ற உணர்வோடு இலவசக் கல்வி, இலவச உடை, இலவச பஸ் பாஸ் அதிலும் குறிப்பாக பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு பல்வேறு சலுகைகளை இன்றைக்கு வழங்கியிருக்கிறது. அவர்கள் படித்துப் பயன்பெற வேண்டும் என்ற அந்த உணர்வோடு இன்றைக்கு இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் அறிவித்திருக்கிறது. ஆக இந்தத் திட்டங்கள் முழு அளவிற்கு நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். இன்றைக்கு சென்னையில் இருக்கின்ற நம்முடைய மாநகராட்சிப் பள்ளிகள் உணைத்தையும் சீர்படுத்துகின்ற பணியில் நம்முடைய அரசு ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, சத்துணவுக் கூடங்கள். இன்றைக்கு சத்துணவைப் பொறுத்தவரையில் முட்டையோடு கலந்த சத்துணவு, அதே போல வைட்டமின் மாத்திரையோடு ஊட்டச் சத்துணவாக அந்த சத்துணவை வழங்க வேண்டும். அந்த சத்துணவைச் சாப்பிடுகின்ற குழந்தைகள் ஆரோக்கியமாக இருக்க வேண்டும் என்கிற உணர்வோடு அந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் இன்றைக்கு நம்முடைய அரசு செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றது.

11-45 மணி

ஆனால், அதே நேரத்தில் அந்த சத்துணவுக் கூடங்களில் சாப்பிட வருகிற குழந்தைகளுக்கு அந்த இடத்திலே குடிப்பதற்குக்கூட தண்ணீர் இல்லாத ஒரு நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு இருக்கின்ற குடிநீர்த் தட்டுப்பாடு, ஆகவே, அந்தக் குழந்தைகள் சாப்பிட்டுவிட்டு, பக்கத்து வீட்டிற்கு அல்லது எதிர் வீட்டிற்குச் சென்று தண்ணீர் குடிக்க வேண்டிய சோகமான ஒரு சூழ்நிலை அமைந்திருக்கின்றது.

1990 ஏப்ரல் 24]

[திரு. மு. க. ஸ்டாலின்]

அது மாத்திரமல்ல. அந்தச் சத்துணவுக் கூடங்களைப் பார் கின்றபோது, அதைச் சுற்றி ஒரு சுகாதார நிலை இல்லாமல் அதைக் கழிப்பிடங்களாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு நிலையிலேதான் அந்தச் சத்துணவுக் கூடங்களெல்லாம் இன் னைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, நான் பண்ணுவோடு கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குறளிலே எடுத்துச் சொல்லப் பட்டிருக்கிற,

“ நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல் ”.

என்ற அந்தக் குறளுக்கு எற்ப, நாம் என்னதான் குழந்தைகள் ஆரோக்கியமாக வரழவேண்டும் என்ற உணர்வோடு திட்டங்களை அறிவித்துக் கொண்டிருந்தாலும், அந்த அடிப்படைக் காரணங் களைப் புரிந்து கொண்டு, அதிலும் நம்முடைய அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கின்றேன்.

அடுத்து, மாநகராட்சி சுகாதார நிலையம், இன்றைக்கு மாநகராட்சி சுகாதார நிலையத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங் கொன்றும், இங்கொன்றுமாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. நான் அனைத்தையும் குறைசொல்லிப் பேசவில்லை. ஆனால் பண்ணுவோடு கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவது, இன்றைக்கு நம் முடைய அரசு தீவிரமாகப் பிரச்சாரம் செய்கிறது. என்ன பிரச்சாரம்? குழந்தைகளுக்கு போலியோ வராமல் தடுக்க வேண்டும். அதற்காக முன்னெச்சரிக்கையாக தடுப்பூசிகள் எல்லாம் போடவேண்டும் என்று இன்றைக்கு வானொலியில் தொலைக் காட்சியில், விளம்பரப் பலகைகள் மூலம், பேனர்கள் மூலமாக இன்றைக்கு அரசு அதற்காக நிதியைக் கூட ஒதுக்கீடு செய்து அந்தப் பணியை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, “ப்ரிவென்ஷன் இஸ் பெட்டர் தேன் க்யூர்” (prevention is better than cure) என்று சொல்வார்களே, வருமுன் காப்பது அந்த உணர்வோடு அந்தத் தடுப்பூசிகள் போடப்படுகின்றன. ஆனால் இதை இன்றைக்கு சென்னையிலே இருக்கிற எல்லா ஏழை மக்களும், குடிசைப் பகுதியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற அந்த ஏழை எளிய மக்கள் பயன்படுத்துகிறார்களா என்றால் பயன்படுத்தவில்லை. ஆகவே, நான் பண்ணுவோடு கேட்டுக்கொள் கிறேன். சென்னையிலே இருக்கிற ஒவ்வொரு வட்டத்திலும் இந்த மாநகராட்சி சுகாதார நிலையங்களை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலமாக இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

அடுத்து, மாநகராட்சி விளையாட்டுத் திட்டம். விளையாட்டுத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், நம்முடைய தமிழகப் மாத்திர மல்ல. இந்தியாவே இன்றைக்கு பின்னோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கின்ற நிலையில் நம்முடைய விளையாட்டுத் துறை இருந்து

[திரு. மு. க. ஸ்டாலின்]

[1990 ஏப்ரல் 24]

கொண்டிருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக, நம்முடைய இந்தியாவில் வருகிற இரண்டாயிரத்து ஆண்டினுடைய துவக்கத்தில் ஒலிம்பிக் போட்டியைக் கூட நடத்துவதற்காக முடிவு எடுத்திருக்கின்ற ஒரு நல்ல செய்தி நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றது. ஆகவே, இந்த நேரத்திலாவது நாம் அந்த ஒலிம்பிக் போட்டியில் பல நாடுகளில் போய்க் கலந்து கொண்டிருக்கிறோம். இந்தியாவின் சார்பில் அதிலே சிறப்பான பரிசுகளைப் பெறமுடியாத நிலைமையிலே தான் நம்முடைய இந்தியா இருந்திருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக இந்தியாவில் நடைபெற இருக்கின்ற அந்த ஒலிம்பிக் போட்டியில் தங்கப் பதக்கம் பெறுகின்ற சூழ்நிலையைப் பெறாவிட்டாலும் குறைந்தது ஒரு வெண்கலப் பதக்கமாவது பெறுகின்ற ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கு ஆங்காங்கு இருக்கின்ற நம்முடைய மாநகராட்சி விளையாட்டுத் திடல்களைச் சீர்படுத்தி, சுத்தப் படுத்தி, விளக்குகளையெல்லாம் பொருத்தி, விளையாட்டுக் கருவிகளையெல்லாம் அமைத்து, நம்முடைய விளையாட்டு வீரர்களை ஊக்கப்படுத்துகின்ற ஒரு சிறப்பான முயற்சியில் கூட ஈடுபட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அடுத்து, இன்றைக்கு சென்னை நகரத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் பன்றிகள். அதை ஒரு குடிசைத் தொழிலாகவே சிலர் செய்து கொண்டிருக்கிற நிலைமை. நான் பல நேரங்களில் மாநகராட்சி அதிகாரிகளையெல்லாம் கூட அழைத்துச் சென்று, அதேபோல் அமைச்சர் அவர்களை அழைத்துச் சென்று அந்தப் பகுதிகளையெல்லாம் அவர்களிடத்திலே காட்டியிருக்கிறேன். இந்தப் பன்றிகளை வளர்க்கிறபோது, இந்தப் பன்றிகள் மீது கொசுக்கள் உட்கார்ந்து, அந்தப் பன்றியினுடைய ரத்தத்தைக் குடித்து, குடித்ததற்குப் பிறகு மனிதனுடைய ரத்தத்தை அந்தக் கொசு குடிக்க வருகிறது. ஆக, அப்படி வருகிறபோது அதில் நாம் பாதிக்கப்படுகிறோம். அந்த நிலையிலேதான் 'என்சபலிட்டிஸ்' என்கிற மூளைக்காய்ச்சல் இதன் மூலமாகத்தான் வருகிறது என்று இன்றைக்கு மருத்துவத் துறையில் இருக்கிற அதிகாரிகள் ஆதாரத் தோடு எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். ஆக, இதைத் தடுத்தாக வேண்டும் என்றால் இன்றைக்கு இருக்கின்ற பன்றிகளையெல்லாம் உடனடியாக ஒழிக்கின்ற பணியில் நம்முடைய அரசு ஈடுபட வேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, முக்கியமாக மாடுகள் பிரச்சினை. அந்த மாடுகள் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், மாடுகளையெல்லாம் ஒழிக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையோடு நான் பேசுகிறேன் என்று யாரும் தயவு செய்து கருதிவிடக்கூடாது. அதை வைத்துக் கொண்டு பலர் பிழைப்பு நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். தங்கள் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்ற அந்த உண்மையை நான் அறியாமல் இல்லை. ஆனால் அந்த மாடுகளை நாம் சென்னை நகரத்திற்கு அப்பால், அல்லது

[1990 ஏப்ரல் 24 [திரு. மு. க. ஸ்டாலின்]

நகரத்திற்கு அப்பால்—இன்றைக்கு பம்பாய், டெல்லி நகரங்களிலே இதற்காக ஒரு இடம் ஒதுக்கப்பட்டு, அங்கே பெரிய ஷெட்டுகளை எல்லாம் போட்டு அங்கே அவர்களுக்குப் பல்வேறு வசதிகளைச் செய்து தந்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு ஏறக்குறைய 35 கோடி ரூபாயை நம்முடைய சென்னை மாநகராட்சிக்காக ஒதுக்கி, அந்த மாநகராட்சி சுத்தப்படுத்த வேண்டும். சீர்படுத்தவேண்டும் என்று கருதுகிறோம் அல்லவா? மாடுகளை ஒழிக்காமல் இந்தத் தொகையை ஒதுக்கி, என்னதான் நாம் காரியத்தில் ஈடுபட்டாலும் நிச்சயமாக நம்முடைய எண்ணம் ஈடேறமுடியாது. ஆகவே, நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன், இதிலும் நம்முடைய அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

11-50 மணி

அடுத்து, சுடுகாடுகள். இன்றைக்கு இருக்கின்ற சுடுகாடுகள், மேலை நாடுகளில் பார்க்கிறோம். மேலை நாடுகளில் இருக்கிற சுடுகாடுகள் பூங்காக்களைப் போல், ஏன், நந்தவனம் போல்கூட இன்றைக்குக் காட்சி அளித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆக நம்முடைய சென்னை நகரத்தில் இருக்கிற சுடுகாடுகளை நந்தவனம் போல் மாற்ற வேண்டும் என்ற கருத்தை நான் சொல்கிறேன் என்று யாரும் கருத வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆனால் இந்தச் சுடுகாடுகள் சுடுகாடுகளாக இருந்து ஆக வேண்டும். இன்றைக்கு ஏழை எளியவர்கள் வீட்டில் யாரோ ஒருவர் இறந்து விட்டால் அந்தப் பிணத்தை எடுத்துக் கொண்டு உறவினர்கள் சுடுகாட்டிற்கு கொண்டுபோய் அடக்கம் செய்திறார்கள், அல்லது எரியூட்டுகிறார்கள். ஆக இந்த நிலையில் ஈடுபடுகிறபோது பல்வேறு துன்பங்களுக்கு நம்முடைய ஏழை எளிய மக்கள் ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். பழமொழி சொல்வார்கள். 'செத்தும் கொடுத்தான் சீதக்காதி' அதுபோல்செத்தும் கெடுத்தான் என்று பிணத்தை வைத்து கோப்ப்படுகிற நிலைமை எல்லாம் இன்றைக்கு அந்தப் பிணத்திற்கு உரிய உறவினர்கள் ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே அந்த உணர்வோடு அந்த சுடுகாட்டுப் பகுதிகளை சீர் செய்கின்ற முயற்சியில் அங்கே ஏற்கெனவே சென்னை மாநகராட்சியைப் பொறுத்தவரையில் இருக்கின்ற சுடுகாடுகளில் மின்சாரத்தின் மூலமாக அந்தப் பிணங்களை எரியூட்டுவது போன்ற முயற்சியில் கூட ஈடுபட்டோம். ஆனால் அது முழுமையாக இன்றைக்கு செயல்பட முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே அதிலே தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இன்றைக்கு பொதுவாக சென்னை நகரத்தில் பல விபத்துகள் ஏற்படுகிறன என்றால் அதற்கு முக்கியமான காரணமாக இருப்பது நெருக்கடி ஒரு பக்கம் இருந்தாலும் இன்னொரு காரணம் 'ஆபாச சினிமா சுவரொட்டிகள்' இந்த ஆபாச

[திரு. மு. க. ஸ்டாலின்]

[1990 ஏப்ரல் 24]

சினிமா சுவரொட்டிகள் முழுவதும் ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்று நம்முடைய பெண் சமூக அமைப்புகள், பல்வேறு அமைப்புகள் பல கோணங்களில் போராட்டங்கள், மறியல்கள் எல்லாம் செய்து இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த 'ஆபாச சினிமா சுவரொட்டிகள், ஒட்டுகிறபோது சினிமாவில் அந்தக் காட்சி வருகிறதோ, இல்லையோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் சுவரொட்டிகளில் வந்து விடுகிறது. அவர்கள் விளம்பரத்திற்காக அதைப்பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். அதிலே மாநகராட்சியினுடைய முத்திரையை பதித்து அந்த விளம்பரத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். இன்றைக்கு சினிமாவுக்கு என்று ஒரு சென்சார் போர்டு இருக்கிறது. அதிலே ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குழு அந்தப் படத்தைப் பார்க்கிறது. வேண்டாத காட்சியை வெட்டுகிறது அல்லது அந்தக் காட்சி இருக்கவேண்டும் என்ற ஒரு சூழ்நிலை வருகிறபோது அதற்கு ஒரு சர்ட்டிபிகேட் தந்து விடுகிறார்கள் அதாவது 'ஏ', 'பூ', 'சர்ட்டிபிகேட்', ஏதோ ஒரு சர்ட்டிபிகேட் தந்து விடுகிறார்கள். ஆக அதற்கு ஒரு சென்சார் போர்டு இருப்பது போல் இந்த ஆபாச சினிமா சுவரொட்டிக்கும் ஒரு சென்சார் போர்டை அல்லது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அடங்கிய குழுவை அல்லது பொது நிறுவனங்களில் இருக்கின்ற பெரியவர்களைக் கொண்ட குழுவை' இதுபோன்ற பல்வேறு குழுக்களை அமைத்து இதை சீர்படுத்த வேண்டும். இல்லை என்றால் காரில் போகிறவர்கள் சைக்கிளில் போகின்றவர்கள், ஸ்கூட்டரில் போகின்றவர்கள் ஆகியோருக்கு அதனால் பல்வேறு விபத்துகள் எல்லாம் ஏற்படுகிறது. அனுபவம் பேசுகிறதா என்று கேட்டு விடாதீர்கள். இருக்கின்ற நிலைமையை நான் சொல்கிறேன். ஆகவே, அதை தயவுசெய்து நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களே கூர்ந்து கவனித்து இதிலே ஒரு முறைப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, முக்கியமானது சாலையில் அமைக்கப்பட்டு இருக்கின்ற தெரு விளக்குகள். ஆனால் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, இன்றைக்கு எரியாத விளக்குகள் எல்லாம் சிறப்பான வகையில் எரிந்து கொண்டிருக்கிறது. நான்கூட ஆயிரம் விளக்குத் தொகுதியில் தேர்தல் நேரத்தில் சட்டமன்ற வேட்பாளராக நின்றபோது என்னுடைய தொகுதி மக்களை சந்தித்து வாக்குகள் கேட்பபோது அவர்கள் சொன்னார்கள். உன்னுடைய தொகுதிக்குப் பெயர், நம்முடைய தொகுதிக்குப் பெயர் ஆயிரம் விளக்கு, ஆனால் ஒரு விளக்கு கூட எரிவது இல்லை என்று எல்லாம் நம்முடைய தாய் மார்களும், பெரியவர்களும் என்னிடத்தில் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு என்ன நிலை என்றால் நம்முடைய அரசு பொறுப்பு ஏற்றதற்குப் பிறகு இன்றைக்கு தீவிரமாக நம்முடைய மாநகராட்சி அதிகாரிகள் அதில் தனிக் கவனம் செலுத்தி இன்றைக்கு எரியாத விளக்குகளை எல்லாம் எரிய வைத்துக்கொண்டு இருக்கிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனாலும் அதிலே ஒரு

1990 ஏப்ரல் 24]

[திரு. மு. க. ஸ்டாலின்]

கருத்தை நான் எடுத்துக் கூற விரும்புவது, முன்பு எல்லாம் விளக்குகளைப் பொறுத்தவரையில் கம்பங்களில் அந்த வட்டத்தினுடைய எண், அதற்குப் பிறகு அந்த விளக்கினுடைய நம்பர் அந்த போஸ்ட்டு கம்பத்தினுடைய நம்பர் இவைகளை அதிலே எழுதி ஒட்டி வைத்து இருப்பார்கள் அல்லது வரைந்து வைத்து இருப்பார்கள், ஆக அதை வைத்துக்கொண்டு ஏதேனும் புகார் செய்யவேண்டும் என்றால் மக்கள் தொலைபேசி மூலமாக அந்த நம்பரைச் சொல்லி புகார் சொன்னாலே அது சரி செய்யப்படுகின்ற நிலை உண்டு. ஆனால் இன்றைக்கு அந்த நிலை இல்லை. ஆகவே, அதிலே நம்முடைய அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்த கொள்கை குறிப்புப் புத்தகத்தில் கூட குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது, மாநகராட்சியின் பராமரிப்புப் பணிகள் ஒவ்வொரு வட்டமும் 15 கோட்டங்கள் கொண்ட 10 அலுவலர்களின் சிறப்பான மேற்பார்வையில் நடைபெற இருக்கிறது என்று எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதேபோல் இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலை என்ன என்றால், 15 வட்டங்களுக்கு ஒரு சர்க்கிள் ஆபீஸ் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் 10 வட்டங்கள் இருக்கின்றன. அந்த 10 வட்டங்களும் ஒரு சர்க்கிள் ஆபீஸில் தொடர்புகொள்ள முடிவதில்லை. என்ன காரணம் என்றால், 10 வட்டத்திலே 4 வட்டங்கள் ஒரு சர்க்கிள் ஆபீசுக்கு செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இன்னொரு 4 வட்டங்கள் இன்னொரு சர்க்கிள் ஆபீசோடு தொடர்புகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு பிறகு இன்னொரு 2 வட்டங்கள் இன்னொரு சர்க்கிள் ஆபீசோடு தொடர்புகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஆக இது போன்ற நிலை இருக்கின்ற காரணத்தால் எங்களுடைய தொகுதி மட்டும் அல்ல சென்னையில் இருக்கின்ற எல்லாத் தொகுதிகளும் இதே நிலையில்தான் இருக்கிறது. ஆக இதை நாம் முறைப்படுத்த வேண்டும். ஒரு சட்டமன்றத் தொகுதிக்குக் கூட ஒரு சர்க்கிள் ஆபீஸ் என்ற பொறுப்பினை நீங்கள் ஏற்படுத்தித் தந்தால் சிறப்பான வகையில் நாம் எண்ணுகின்ற வகையில் காரியங்கள் ஈடேற வாய்ப்பு உண்டு. இதையும் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆயிரம் விளக்கு சென்னை நகரத்தினுடைய மையப் பகுதியாக இருக்கிற தொகுதி ஆகும். ஆயிரம் விளக்குத் தொகுதியில் தான் வள்ளுவர் கோட்டம் இருக்கிறது. அந்த வள்ளுவர் கோட்டத்திற்கு எதிரில் ஒரு தெரு 107-ஆவது வட்டம், பிரகாசம் முதலி தெரு. பெயர் தான் பிரகாசம். ஆனால் அங்கே உள்ளே போய்ப் பார்த்தால் அது பிரகாசம் இல்லாத தெருவாகத்தான் இன்றைக்கு அமைந்து இருக்கிறது. நான் யாரையும் குறை சொல்லவில்லை. 5, 6 முறை மாநகராட்சியினுடைய ஆணையாளர் அதை வந்து பார்த்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. மு. க. ஸ்டாலின்]

[1990 ஏப்ரல் 24]

11-55 மணி

அதைப்போல ஏற்கெனவே பொறுப்பிலேயிருந்த நம்முடைய மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு வீரபாண்டி ஆறுமுகம் அவர்கள் வந்து பார்த்தார்கள். அவருக்கு அடுத்து பொறுப்பு ஏற்றிருக்கின்ற நம்முடைய மாண்புமிகு அண்ணன் கோ. சி. மணி அவர்கள் வந்து பார்த்தார்கள். 5, 6 முறை அதை சோதனையிட்டிருக்கிறோம். என்ன காரணம் என்றால், அந்தத் தெருவில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறவர்கள் காரிலே செல்ல முடியவில்லை. ஆட்டோவிலே செல்ல முடியவில்லை. சைக்கிளிலே செல்ல முடியவில்லை. நடந்துகூட செல்ல முடியாத நிலையில் இன்றைக்குத் தவித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன காரணம் என்றால், சென்னை நகரத்திற்கு குடிநீர் சப்ளை செய்கின்ற மெட்ரோவினுடைய ஃபில்லிங் பாயின்ட் அங்கே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் முக்கியமான ஒரு பிரச்சினைதான். சென்னை நகரத்திலே இருக்கிற மக்களுக்கு தண்ணீர் சப்ளை செய்துதான் தீரவேண்டும், இருக்கிற குடிநீர் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்கு. அதற்காக 24 மணி நேரமும் லாரிகள் வந்து போய்க்கொண்டு இருக்கின்றன. இப்படி வந்து போகின்ற காரணத்தால்தான் அங்கேயிருக்கின்ற சாலைகள் சீரழிந்த நிலையிலே இருந்துகொண்டு இருக்கின்றன.

நம்முடைய அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதற்குப் பிறகு உடனடியாக கவனிக்க வேண்டுமென்று கருதி, தார்ச்சாலைகளைப் போடுவதைவிட கான்கிரீட்டாலான சிமெண்ட் சாலையைப் போடலாம் என்று முடிவெடுத்து சிமெண்ட் சாலைப் பணியைத் தொடங்கினார்கள். தொடங்கி பாதியளவுதான் முடிந்திருக்கும். அதற்குள்ளாக போட்ட அந்த சிமெண்ட் சாலையும் உடைந்து போயிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்னவென்று கேட்டால், அந்த ரோடு போடுகிற கான்ட்ராக்டரைக் கேட்டால் அவர் என்ன பதில் சொல்கிறார் என்றால், நாங்கள் சாலைகளைப் போடுகிறோம், சிமெண்ட் ரோடு போடுகிறபோது அது கியூரிங் ஆவதற்கு 15 நாட்கள், குறைந்தபட்சம் ஒரு 10 நாள்வது வேண்டுமென்று சொன்னார். ஆனால் லாரிகள் அங்கே செல்லாமல் இருக்க முடியாது. காரணம் தண்ணீர் பிரச்சினை. நாம் அதையும் கவனிக்க வேண்டும். ஆகவே, இதற்கு ஒரு மாற்று வழி என்ன செய்வது என்று பல முறை யோசித்து யோசித்து நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள், அதற்குப்பிறகு குடிநீர் வாரியத்தினுடைய பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற நம்முடைய மக்கள் நல்லாழ்வுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள், உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள், 10 நாட்களுக்கு முன்புகூட அந்த இடத்திற்கு நேரடியாக வந்து சோதனையிட்டு, உரிய அதிகாரிகளிடத்திலே உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். என்ன உத்தரவு என்றால், தற்காலிகமாக அந்த ஃபில்லிங் பாயின்டிலிருந்து நீண்ட பைப்பைக் கொடுத்து, லாரிகளை வேறு பக்கத்திலே நிற்க வைத்து தண்ணீரை நிரப்பி அனுப்பிவைக்க வேண்டுமென்ற

1990 ஏப்ரல் 24]

[திரு. மு. க. ஸ்டாலின்]

ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் முடிவு எடுக்கப் பட்டிருக்கிறதே தவிர இன்னும் அந்தப் பணிகள் தொடங்கப் படவில்லை. ஆகவே, விரைவாக அந்தப் பணியைத் தொடங்குவதற்கு நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவிட வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். பிரகாசம் இல்லாத தெருவாக இருக்கிற அந்தப் பிரகாசம் தெருவுக்கு, அந்தத் தெருவிலுள்ள மக்களுக்கு, ஒரு சிறப்பான பிரகாசத்தை நீங்கள் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று நான் மிகுந்த பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, சென்னை நகரத்திலே இருக்கிற குடிசை மாற்று வாரியம். அந்தக் குடிசைமாற்று வாரியக் கட்டிடங்கள் இருக்கின்ற பகுதிகளில் குப்பைகள் மலைபோல் கொட்டப் பட்டிருக்கின்ற ஒரு கொடுமையான நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் குப்பைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறபோது அந்தத் துறையிலே இருக்கிற அதிகாரிகள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், இதை மாநகராட்சி அதிகாரிகள் தான் வந்து எடுக்க வேண்டும், அவர்களுடைய கட்டுப்பாட்டில் தான் இருக்கிறது, அவர்களிடம் சொல்லுங்கள்; அவர்கள்தான் வந்து எடுக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் தட்டிக் கழிக்கிறார்கள்.

அதைப்போல, கழிவு நீர். இதை அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென்றால், மெட்ரோவுக்குச் சொல்லுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இதுபோன்ற பல்வேறு பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. இந்தப் பிரச்சினைகளுக்கெல்லாம் ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைத்து ஒரு சிறப்பான முடிவை எடுத்தாக வேண்டும். அதுமாதிரி மல்ல, பல லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து தார் ரோடு போடுகிறார்கள். ரோடு போட்டுவிட்டு சென்ற ஒரு வார காலத்திற்குள்ளாக எலக்ட்ரிசிட்டி போர்ட்டுகாரர்கள் வருகிறார்கள் அல்லது டெலிபோன் ஊழியர்கள் வருகிறார்கள். அதைத் தொடர்ந்து பி.டபுள்யூ.டி., அதைத் தொடர்ந்து மெட்ரோ; இப்படி வருகிறவர்களெல்லாம் ஒரு இடத்திலே பள்ளத்தைத் தோண்டி விட்டு அந்த இடத்திலே மண்ணை எடுத்துப்போட்டு மூடிவிட்டு போய்விடுகிறார்கள். சிலபேர் மண்ணைக்கூட போடாமல் அப்படியே விட்டுவிட்டுப் போய்விடுகிற ஒரு நிலையும் இருக்கிறது. இதுபோன்ற நிலைமைகளையெல்லாம் உடனடியாக சரிபடுத்த வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக, நம்முடைய சென்னை நகரத்தில் இன்றைக்கு அரசு சம்பந்தப் பட்டு இருக்கிற பல்வேறு துறைகள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக, கார்ப்பரேஷன், மெட்ரோ, குடிசைமாற்று வாரியம், வீட்டுவசதி வாரியம், பி.டி.சி., எம்.எம்.டி.ஏ., ஹைவேஸ், போலீஸ், போக்குவரத்து இப்படி பல துறைகள் சேர்ந்து சென்னை நகரத்தை இன்றைக்கு ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. சென்னையை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு இருக்கிறதே தவிர இன்றைக்கு அவர்களுக்குள்ளே ஒரு கோ-ஆர்டினேஷன் அதாவது ஒருங்கிணைப்பு செயல்பாடுகள் இல்லாமல் இருந்து

[திரு. மு. க. ஸ்டாலின்]

[1990 ஏப்ரல் 24]

கொண்டிருக்கிறது. ஒரு ஒருங்கிணைப்போடு, ஒரு கோ-ஆர்டினேஷனோடு இதை கவனித்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றால், மொத்தமாக இந்தப் பிரச்சினைகளுக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கவேண்டுமென்றால் நான் மிகுந்த பணிவோடு இந்த அவையிலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது, சீஃப் சிட்டி டெவலப்மெண்ட் கமிஷன் என்ற ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்த அமைப்புக்கு, இன்றைக்கு சீஃப் செக்ரட்டரி இருப்பதுபோல, அந்தத் தகுதியுடைய ஒரு அதிகாரி அதற்குப் பொறுப்பேற்று, எல்லா துறைகளிலும் இருக்கிற அதிகாரிகளோடு தொடர்பு வைத்துக்கொள்வதற்கு, எல்லா துறை சம்பந்தப்பட்டிருக்கிற அதிகாரிகளோடு தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு பல்வேறு பணிகளை ஆற்றுவதற்கு இதை முறைப்படுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

12-00 மணி

அதைத் தொடர்ந்து நம்முடைய உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்கள் சில நாட்களுக்கு முன்பு வெளியூரில் ஒரு பேட்டி தந்து அந்த பேட்டிகூட பத்திரிக்கையிலே செய்தியாக வந்திருக்கிறது. வருகிற செப்டம்பர் மாத இறுதிக்குள்ளாக மாநகராட்சித் தேர்தலை நடத்தப்போகிறோம் என்ற உறுதி மொழியைத் தந்திருக்கிறார்கள். ஆக அந்த உறுதிமொழியைக் கேட்கிறபோது எங்களுக்கு எல்லாம் ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமைந்திருக்கிறது. காரணம், சென்னையிலே இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத்தான் அந்தக் கொடுமை தெரியும். இன்றைக்கு நாங்கள் எல்லாம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக சென்னையிலே இருக்கிறோம் என்றால், மாநகராட்சி மன்ற உறுப்பினர்கள் செய்கின்ற வேலைகளையும் சேர்த்து இன்றைக்கு நாங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் 10 வட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு சில தொகுதிகளில் 13 வட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆக ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் பல வட்டங்களைப் பார்க்க வேண்டிய ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. ஆக அந்தப் பிரச்சினைகளில் தலையிடுகின்றோம். ஆனால் உடனடியாக முடிவடையாத நிலை டீன்னைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் மக்களுடைய பிரச்சினை, அன்றாடப் பிரச்சினை உடனுக்குடன் தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்றால், ஒரு வட்டத்தினுடைய மக்கள் எல்லாம் சேர்ந்து தேர்தெடுக்கின்ற ஒரு மக்கள் பிரதிநிதி இருப்பாரேயானால், நிச்சயமாக உடனுக்குடன் எல்லா காரியங்களையும் நிறைவேற்றுவதற்கு உண்டான வாய்ப்பு உண்டு. ஆகவே உடனடியாக அந்தத் தேர்தலை நடத்துவதற்காக நான் இந்த அரசை மிகுந்த பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 24]

[திரு. மு. க. ஸ்டாலின்]

அப்படி நடத்துகிறபோது இன்னொன்றையும் இந்த அரசு சிந்திக்க வேண்டும். இன்றைக்கு சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் மக்களுடைய தொகை கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஒரு வட்டத்திற்கு 10,000 வாக்காளர்கள் இருக்கிறார்கள். இன்னொரு வட்டத்திற்கு 15,000 வாக்காளர்கள் இருக்கிறார்கள். இன்னொரு வட்டத்திற்கு 20,000 வாக்காளர்கள் இருக்கிறார்கள். இதிலே குறிப்பாக சைதை தொகுதியில் இருக்கின்ற புற நகர்ப் பகுதியைச் சேர்ந்த 148 வட்டத்திற்கு மாத்திரம் இன்றைக்கு 45,000 வாக்காளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே வட்டத்திற்கு வட்டம் இன்றைக்கு மாறுபட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற நிலையில்தான் வாக்காளர்கள் அமைந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை ஒரு முறைப்படுத்தி வட்டத்திற்கு இவ்வளவு வாக்காளர்கள்தான் இருக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் அந்த வட்டங்களைப் பிரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் 150 வட்டங்கள் இருக்கின்றன என்றால் குறைந்தது 200 வட்டங்களாக மாற்றி, 50 வட்டங்களை அதில் அதிகமாக சேர்த்து, 200 வட்டங்களைக் கொண்ட ஒரு அமைப்பாக ஏற்படுத்தி, அதற்குப் பிறகு அந்த மாநகராட்சித் தேர்தலை நடத்தினால் சிறப்பான வகையில் நாம் இவ்வளவு கோடியை ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்றால், அந்த இவ்வளவு கோடியும் சிறப்பான வகையில், பயன்படுத்தத் தக்க வகையில் அது அமையும். ஆக அந்த முயற்சியில் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த அவையில் அவைத் தலைவர் மூலமாக நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களையும், அரசையும் கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பு அளித்த அவைத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி அமைகின்றேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. எஸ். ஏ. தங்கராஜன் : மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி வளர்ச்சி மன்றத்தினுடைய கொள்கை அறிக்கையின் மீது மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பில் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அறிக்கையின் முன்னுரையில் கடந்த காலத்திலிருந்த ஆட்சியாளர்களால் பறிக்கப்பட்ட உரிமைகள் திரும்ப வழங்கப்பட்டதையும், ஜனநாயக உரிமைகள் விரிவுபடுத்தப்பட்டதையும் அறிக்கையில் தெளிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. உள்ளபடியே நான் அதை வரவேற்கின்றேன். ஜனநாயக அமைப்புகளைக் கொண்ட முறையில் இந்த உள்ளாட்சி அமைப்புகள் இயங்குவதன் மூலம்தான் மக்களின் ஜனநாயக கடமைகள், தேவைகள் நிறைவேறும் என்ற முறையில் அத்தகைய அணுகுமுறை சரியானது என்பதைச் சொல்கிறபோதே செய்ய வேண்டிய அடிப்படையான நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும்.

[திரு. எஸ். ஏ. தங்கராஜன்]

[1990 ஏப்ரல் 24]

சிறப்பான ஒரு கொள்கை இருந்தால் மட்டும் போதாது. அந்தச் சிறப்பான ஒரு கொள்கையை அமல்படுத்துவதற்கு சிறப்பான நடைமுறையும் இணைந்து இருந்தால்தான் கொள்கையும், நடைமுறையும் இணைந்து இருப்பதன் மூலம்தான் இந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேற முடியும்.

மாண்புமிகு கைத்தறித் துறை அமைச்சரவர்கள் நகராட்சித் தலைவர்களின் கூட்டத்திலே கலந்து கொண்டு பேசுகின்ற போது இந்த உண்மையைச் சரியாகச் சொன்னார். மாநில அரசு போடுகின்ற திட்டங்கள் அனைத்தையும் இந்த உள்ளாட்சி அமைப்புகள்தான் நிறைவேற்றுகின்றன. ஆகவே ஆட்சியாளர்கள் போடுகின்ற திட்டங்களை நிறைவேற்றும்படியான பெரும் கடமை இந்த அமைப்புகளுக்கு உண்டு என்பதை தெளிவாக எடுத்துக் கூறினார். அது முற்றிலும் உண்மை. அதே சமயம் இந்த உள்ளாட்சி அமைப்புகள் அனைத்தும் மாநில அரசினுடைய நிதியை எதிர்பார்த்துத்தான் இயங்குகின்றன. மாநில அரசு எவ்வாறு மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய நிதி ஆதாரத்தோடு செயல்படுகின்றனவோ அதுபோன்று இந்த உள்ளாட்சித் துறை அமைப்புகள் அனைத்தும் மாநில அரசினுடைய நிதி ஆதாரத்தைக் கொண்டுதான் இயங்குகின்ற காரணத்தால் ஒரு புதிய பொருளாதார அணுகுமுறை மாநில அரசுக்கு இருக்க வேண்டுமென்பதை இங்கு நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீண்ட நெடுங்காலமாக எத்தகைய கொள்கையை இந்த மாநில அரசு இந்த உள்ளாட்சித் துறை நிறுவனங்களின்பால் பொருளாதார கொள்கையை அனுசரித்து வந்ததோ, அதில் எவ்வித மாற்றமும் இல்லாத நிலையில் இருப்பதை இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

உதாரணமாக மாநில அரசு வழங்கும்படியான மானியம் உயர்த்தப்படாமலேயே பழைய நிலையிலேயே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கொடுத்து வந்த சில மானியங்களும் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அத்தோடு இந்த நகராட்சிகள், மாநகராட்சிகள், நகரியங்கள் தனது நிதியை அபிவிருத்தி செய்து கொள்வதற்கு, கட்டிடங்களை உண்டு பண்ணுவதற்கு, மூலதன முதலீடுகளை செய்வதற்கு மாநில அரசு நிதி ஆதாரத்தை அதிகமான அளவிற்கு ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

12-05 மணி

மேலும் துப்புரவுப் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும் 30 லட்சம் ஊழியர்களின் ஊதியத்தை மாநில அரசே நேரடியாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஆசிரியர்களின் ஊதியத்தை அரசு ஏற்றுக் கொண்டு இருப்பதைப்போல, துப்புரவுப் பணியாளர்களுடைய ஊதியத்தையும் அரசே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

1990 ஏப்ரல் 24]

[திரு. எஸ். ஏ. தங்கராஜன்]

கான்ட்ராக்ட் முறை என்று ஒரு கொடுமையான முறை உள்ளாட்சி நிறுவனங்களில் இருக்கிறது. அந்த கான்ட்ராக்டர் களுடைய கொள்ளைக்கு எல்லையே கிடையாது. சிமெண்ட் இல்லாமல் கட்டிடம் கட்டுகிறார்கள். கட்டி முடிந்த 6 மாதத்தில் அந்தக் கட்டிடங்கள் தகர்ந்து விடுகின்றன. இவை களையெல்லாம் இங்கே விரிவாகச் சொல்வதற்கு நேரம் ஆகும். உள்ளாட்சித் துறையில் குப்பை வண்டிகளை இழுக்க மாடுகள் இருக்கின்றன. அந்த மாடுகளுக்கு தீவனம் வினியோகிக்க கான்ட்ராக்ட் விடுகிறார்கள். அந்தக் கான்ட்ராக்ட்காரனுக்கு மாட்டைப் பராமரிப்பதில் அக்கறை இருக்க முடியுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். 3000 ரூபாய்க்கு வாங்கப் படுகிற மாடு 6 மாதத்திலேயே 800 ரூபாய்க்கு ஏலத்தில் போகிறது. அவன் சப்ளை செய்கிற அந்த உணவு முறை, மாட்டுக்குப் போடுகிற தீவன முறையின் கொடுமையின் காரணமாக அப்படி நேரிடுகிறது. ஆகவே மாநில அரசு கொடுக்க வேண்டிய மானியத் தொகை நகராட்சிகளுக்கு மிகப் பெரிய அளவில் நிழுவையில் இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் திண்டுக்கல் நகரசபையின் மானியத் தொகை நிலுவை மட்டும் ரூ. 80,87,400. பல்வேறு தலைப்புகளில் கொடுக்க வேண்டிய மாநில அரசின் மானியத் தொகை, அரசு நகராட்சிகளுக்குக் கொடுக்காத நிலையும் நீடிக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் இத்தகைய உள்ளாட்சி நிறுவனங்கள் தங்களது சொந்த நிதி ஆதாரத்தில் இயங்குவதற்கு மாநில அரசு திட்டவட்டமான, தெளிவான ஒரு அடிப்படைக் கொள்கையை அனுஷ்டிக்க வேண்டும் என்பது எனது தாழ்மையான கோரிக்கை. நகராட்சிகள், மாநகராட்சிகள் ஏராளமான கடைகளைக் கட்டலாம். புறம்போக்கு நிலங்களில் உள்ள ஆக்கிரமிப்புகளை அகற்றி, அந்த இடங்களில் எல்லாம் சர்க்காரோ, நகராட்சிகளோ, ஊராட்சி மன்றங்களோ கடைகளைக் கட்டினால் ஏராளமான நிதியைப் பெறலாம். திருமண மண்டபங்கள் கட்டலாம். இன்றைக்கு திருமண மண்டபங்களை பதிவு செய்து கொண்டுதான் திருமணங்களே நடக்கின்றன. அவைகளைக் கட்டலாம். திரையரங்கு களைக் கட்டலாம். டவுன் ஹால்களைக் கட்டலாம். வாரச் சந்தைகளை நவீனப்படுத்தலாம். பஸ் ஸ்டாண்டுகள், லாரி நிலையங்களை நவீனப்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் நேரடி யாக நிதி ஆதாரங்களை இந்த உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்குச் செய்து தந்தால்தான் இந்த உள்ளாட்சி அமைப்புகள் சொந்த பலத்தில், சொந்தக் காலில் நிற்க முடியும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

[திரு. எஸ். ஏ. தங்கராஜன்]

[1990 ஏப்ரல் 24]

இன்னொரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மேற்கு வங்காள அரசு, தனது மொத்த வருவாயில் 50 சதவீதத்தை இந்த உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்கு ஒதுக்குகிறது. அது மட்டுமல்ல, கான்ட்ராக்ட் அபாலிஷன் ஆக்ட் என்ற சட்டத்தையே கொண்டு வந்து உள்ளாட்சி நிறுவனங்கள் கான்ட்ராக்ட் முறையில் பணிகளைச் செய்யக்கூடாது என்று தடை விதித்ததன் விளைவாக, மக்களின் நேரடியான பிரதிநிதிகளின் மூலம் அபிவிருத்தி வேலைகளை நடத்த உத்தரவாதமாகவும், உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதி ஆதாரத்தைப் பெருக்கக் கூடிய விதத்திலும் செயல்படுவது ஒரு நல்ல அணுகுமுறையாக இருக்கிறது என்பதையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நகரியங்களுக்குத் தேர்தலை நடத்தாமலேயே நியமன உறுப்பினர்களைக் கொண்டு வந்து அவர்கள் இருந்து வருகிறார்கள் என்பதை நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, தேர்வு செய்யப்பட்ட உறுப்பினர்கள் நகரியங்களில் இருக்க வேண்டுமென்பதையும், நகரியங்களை நகராட்சிகளாக மாற்றுவதைத் தடை செய்திருக்கிற காரணத்தால், அந்தத் தடையை நீக்கும் சட்ட மொன்றை இயற்ற வேண்டுமென்றும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்கிறேன். 10—15 ஆண்டுக்கு முன்பு இருந்த மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில் பிரிக்கப்பட்ட நகராட்சிகளின் வார்டுகள் இருப்பதாக இன்றைக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள கொள்கைக் குறிப்பிலே அரசே ஒத்துக் கொள்கிறது. 1981-ம் ஆண்டு மக்கள் தொகை கணக்கீட்டை விட 65 சதவீதம் மக்கள் தொகை இப்போது உயர்ந்து இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு கணக்கெடுத்தால் கிட்டத்தட்ட 80 சதவீதம் ஜனத்தொகை உயர்ந்து இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமே இல்லை என்று நான் உணருகிறேன். ஆனால் இவ்வளவு பெரிய ஜனத் தொகை வளர்ந்ததற்குப் பிறகும், பழைய வார்டுகளைக் கொண்ட ஊராட்சி ஒன்றியங்களையும் நகராட்சிகளையும் வைத்திருப்பதை மாற்ற வேண்டுமென்றும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய முக்கியமான, ஆக்கப் பெரும் பணி என்னவென்றால், கல்வி, மருத்துவம், குடிநீர், சாக்கடை வசதி போன்ற அடிப்படையான சமுதாயப் பணிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்பதுதான். 65 சதவீத ஜனத் தொகை பெருகி, குடியிருப்புகள் கூடியும், இந்த துப்புரவுப் பணியாளர்கள் மட்டும் கிட்டத்தட்ட 50 ஆண்டுக் காலமாக புதிதாக நியமிக்கப்படவில்லை என்றால் அந்த வேலைகள் எல்லாம் எப்படி சரியாக இருக்கும்? தமிழகத்தின் துப்புரவுப் பணி செம்மையாக நடைபெறும் வாய்ப்பு இருக்குமா என்பதையும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

1990 ஏப்ரல் 24]

[திரு. எஸ். ஏ. தங்கராஜன்]

12-10 மணி

ஒவ்வொரு நகரசபையும், ஊராட்சி ஒன்றியமும் தங்களுக்கு துப்புரவுப் பணியாளர்களை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்ற தீர்மானங்களை நிறைவேற்றி பல ஆண்டுகளாக மாநில அரசின் இருப்பில் இருந்து கொண்டிருப்பதை இந்த சமயத்தில் நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். எனவே அந்த துப்புரவுப் பணியாளர்களை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் இந்தத் துப்புரவுப் பணி என்பது சமுதாயத்தினுடைய அடிப்படையான பணி. ஆனால் அந்த மக்களின் நிலைமை ஒரு நாடு விடுதலை பெற்று 43 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும், இந்தத் துப்புரவு தோட்டித் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையில் ஒரு முள்ளுமுனை மாற்றம் கூட இல்லாத நிலையை ஒத்துக் கொண்டு, அடுக்கப்பட்ட மூட்டைகளில் அடி மூட்டையாக அமிழ்த்து கிடக்கும்படியான நிலையை இந்த அவையன் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். அந்தத் தொழிலாளர்கள் மனிதனின் மலத்தை தன் கையாலே எடுத்து, தன் தலையிலே எடுத்து சுமக்கும்படியான கொடுமை 43 ஆண்டுகளாக இந்த நாட்டில் நடக்கிறது. உலகத்தில் வேறு எந்த நாட்டிலும் இத்தகைய கொடுமை இல்லை என்பதையும் இந்த அவையின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகின்றேன். பன்றிகள் வாழும் கேவலமான குடிசைகளில் இந்த துப்புரவுத் தொழிலாளர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எத்தனையோ குடிசை மாற்று வாரியத் திட்டங்களை நாம் தீட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்தத் துப்புரவுத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டுமபடியான பணியை செவ்வனே செய்ய வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாதச் சம்பளத்தைக் கூட மாதா மாதம் போட முடியாத நிலைமை இந்த உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் பகுதி நேர ஊழியர்கள்—‘பார்ட் டைம் ஒர்க்கர்ஸ்’ என்று வைத்திருந்தார்கள். அதேபோல் இன்றைக்கும் இந்தத் துப்புரவுப் பணியாளர்களை பகுதி நேர ஊழியர்களாக வைத்துக் கொண்டு, ரூ. 100, முதல் ரூ. 200 வரை சம்பளமாகக் கொடுத்து வேலை வாங்குகின்ற நிலைமை நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் ஒரு ஆதாரத்தை நான் சொல்ல வேண்டும். அது முற்றிலும் உண்மை. முழு நாள் விடுப்பு இல்லாத தொழிலாளர் தமிழகத்தில் ஒருவர் உண்டு என்று சொன்னால், அது இந்த நகர சுத்தி தொழிலாளர்களுக்குத்தான் முழு நாள் விடுப்பு இல்லாத கொடுமை இன்றைக்கும் நீடித்துக்கொண்டிருக்கிறது. நான் அரசை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீங்கள் இந்த உழைப்பாளி மக்களுக்கு முழு நாள் விடுப்பு அளிப்பதற்குச் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும்.

[திரு. எஸ். ஏ. தங்கராஜன்]

[1990 ஏப்ரல் 24]

1973-ஆம் ஆண்டு இந்த துப்புரவுப் பணியாளர்களுக்கு பென்ஷன், கிராஜூவிட்டி சட்டம் என்று அரசு கொண்டு வந்தது. ஆனால் இன்று வரையிலே அந்தச் சட்டம் அமல் நடத்தப்படவில்லை. அமல் நடத்தப்படவில்லை என்று தொழிலாளர்கள் நீதிமன்றத்துக்குச் சென்றார்கள், தொழிலாளர் நீதிமன்றத்திற்கு—கோவை, சேலம், திண்டுக்கல், மதுரை ஆகிய நீதிமன்றங்களுக்கு. தொழிலாளர்கள் நீதிமன்றம், கொடுக்காதது தவறு, அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற தீர்ப்பைச் சொல்லியது. இந்த ஸ்தலஸ்தாபன அதிகாரிகள்—அரசே—உயர்நீதிமன்றத்திற்கு அப்பீல் செய்திருக்கும்படியான கொடுமையை, அநீதியை இந்தச் சபைக்கு நான் நினைவிற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். அரசு போட்ட சட்டத்தை அரசு நிறுவனங்களே நிறைவேற்றவில்லையென்றால், தனியார்த் துறையில் தொழிலாளர்கள் எவ்வளவு சிரமப்படுவார்கள் என்பதை நான் இங்கு சொல்லத் தேவையில்லை. ஆகவே இந்தத் துப்புரவுத் தொழிலாளர்கள் வேலைக்குச் செல்கின்றபோது அவர்களுடைய குழந்தைகளை வீதியிலே விட்டுவிட்டுச் சென்று விடுகிறார்கள். அவை தெரு முழுவதும் சுற்றித் திரிகின்றது. அவர்களுக்கு குழந்தை காப்பகம் என்ற ஒரு அமைப்பை அரசு ஏற்படுத்தித்தர வேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தக் கோரிக்கைகளை எல்லாம் வலியுறுத்தியதன் விளைவாக 1989-ஆம் ஆண்டு தமிழகத்தினுடைய செயலாளர் திரு. ஷெட்டி அவர்கள் இந்த தொழிலாளர் தலைவர்களையும் அரசு அதிகாரிகளையும் கூப்பிட்டு ஒரு முத்தரப்பு மாநாட்டை நடத்தினார். அதில் கொள்கை ரீதியாக இந்த கோரிக்கைகள் எல்லாம் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் முத்தரப்பு மாநாட்டில், அரசு கூட்டிய மாநாட்டில் ஒப்புக்கொண்ட கோரிக்கைகளைக் கூட இன்று வரை அமல் நடத்தாத நிலை நடக்கிறது என்பதையும் தமிழக அரசுக்கு நான் கொண்டு வந்து, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கூட அழகாக ஒரு விஷயத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒரு ஐஸ் கட்டியை ஒருவன் கையில் கொடுத்து கடைசி மனிதன் கைக்கு அது மாறுகிறபோது ஒரு சொட்டுத் தண்ணீராக மாறிவிடுகின்றது என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அரசு போடுகின்ற திட்டங்களும் சட்டங்களும் இவ்வாறு இருக்கிறது என்பதை அரசு உணர்ந்திருக்கிறது என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்கிறேன். நாளை 25-ஆம் தேதி காலை தமிழகம் முழுவதும் இருக்கின்ற துப்புரவு ஊழியர்கள் அரசைச் சந்தித்து, தங்களது கோரிக்கைகள் கோட்டையின் வாயிலை எட்ட வருகின்றார்கள். அவர்களைச் சந்தித்து, அவர்கள் மனுக்களை ஏற்று, சர்க்கார் போடுகின்ற உத்தரவை நிறைவேற்றுவதற்கு நீங்கள் ஆதரவு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, வருகின்ற அந்தப் பேரணி மேம்பாலம் வரை வருவதற்கு அமைச்சரவர்கள் அனுமதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டு, என் உரையை முடிக்கின்றேன்.

1990 ஏப்ரல் 24]

12-15 மணி

மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு கடிதம் கொடுத்தார்கள். இரண்டு நாட்கள் ஆயிற்று. அந்தக் கடிதத்திலேயே நாங்கள் பேரணியாகத் திரண்டு வந்துதான் இந்தக் கோரிக்கையைச் சொல்வோம் என்று எழுதி இருந்தார்கள். நான் அந்த மனுவைப் பெற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். பரிசீலித்துக் கொண்டும் இருக்கிறேன். ஆனால் ஊர்வலம் வருவதற்கு அனுமதிக்கிற பொறுப்பு என்னிடத்தில் இல்லை. அது வழக்கமாகக் கூட இல்லை. ஊர்வலம் வந்து கொடுக்கக்கூடிய வழக்கம் இல்லை. எனவே அதற்கு நான் பொறுப்பு ஏற்கவும் இல்லை.

திரு. எஸ். ஏ. தங்கராஜன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் கோட்டைக்கு வரவேண்டும் என்று நானும் விரும்பவில்லை. அண்ணா சமாதி வரையில் அந்த பேரணி வருவதற்காவது நீங்கள் அனுமதிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்தக் கோரிக்கைகளை சட்ட மன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் அவர்களே என்னிடத்தில் தந்து விவாதித்து அதில் முடிவு ஏதும் ஏற்படாமல் போனால் அதற்குப் பிறகு ஊர்வலத்திற்கு நீங்கள் தயார் செய்திருக்கலாம். ஆரம்பக் கட்டத்திலேயே ஊர்வலத்திற்குத் தயார் செய்து விட்டால், அப்படி வர வேண்டும் என்று சொன்னவர்களுக்கு இதை நீங்கள் அறிவுரையாக வழங்கி இருக்கலாம். இருந்தாலும் சட்ட மன்ற உறுப்பினருடைய கோரிக்கையாக அதை ஏற்றுக் கொண்டு முழுமையாக நான் பரிசீலிக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை மாநகராட்சியினுடைய நிர்வாகம் 1973-லேயிருந்து சிறப்பு அதிகாரியிடத்திலே இருந்து வருவது ஜனநாயகத்திற்கு ஏற்புடையதல்ல, நகர வளர்ச்சிக்கு வழி வகுக்கக் கூடியதாகவும் அது இல்லை. எனவே இந்த ஆட்சி பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு மாநகராட்சி மன்றத்திற்கான தேர்தல் விரைந்து நடைபெறும் என்றும், செப்டம்பர் மாதத்திற்குள் தேர்தல் நடைபெறும் என்றும் அறிவித்திருப்பதை நான் வரவேற்பதோடு இன்றைக்கு இருக்கிற வட்டங்களைப் பிரித்திடும் போது யதார்த்த நிலைகளைக் கருத்தில் கொண்டு வட்டங்களைப் பிரிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது தொடர்பாக சென்னையிலிருக்கின்ற சட்ட மன்ற

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்] [1990 ஏப்ரல் 24]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

உறுப்பினர்களுடைய கூட்டம் ஒன்றை நம்முடைய மாநகராட்சி மன்றம் கூட்டி அவர்களுடைய ஆலோசனைகளையும் பெற்றிருக்கிறது. தற்போது உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள 150 வட்டங்களையும் நாம் ஏற்றுக் கொள்வோமேயானால் ஒவ்வொரு வட்டத்திலும் ஏதோ பாதி சட்ட மன்ற உறுப்பினர் தொகுதியிலே வருகிற அளவுக்கு வாக்காளர்களுடைய எண்ணிக்கை வருகிறது என்ற காரணத்தால் ஏறக்குறைய 12,000. . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் லத்தீப் அவர்களுக்கு ஒரு சிறிய இடைவேளை. அடுத்து நீங்கள் தொடர்ந்து பேசலாம். இப்போது மாண்புமிகு பேரவை முன்னவர் அவர்கள்.

6. அரசினர் தீர்மானம்.

பேரவை விதிகள் 36 மற்றும் 37-ஐத் தளர்த்தி விதி 95-இன் கீழ் ஒரு தீர்மானத்தை அவையில் எடுத்துக் கொள்ளுதல்.

*மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“தமிழ்நாடு சட்ட மன்றப் பேரவை விதிகள் 36, மற்றும் 37 ஆகியவற்றைத் தளர்த்தி மேற்படி விதிகளில் விதி 95-ன் கீழ் ஓர் அரசினர் தீர்மானம் கொண்டு வர அனுமதி அளிக்க வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, அனுமதி அளிக்கப் பெற்றது.

7. அரசினர் தனித் தீர்மானம்.

காவிரி நீர்ப் பிரச்சினையை நடுவர் தீர்ப்புக்கு விட வேண்டுமென்று உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு எடுத்துரைக்க மத்திய அரசைக் கோருதல்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மிக அவசரமாக இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிய வேண்டிய அவசியம் வந்ததற்கான காரணத்தை நான் விளக்க வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.